

ЧЕТВЕРТА КНИГА МОЙСЕЯ.

¹ І рече Господь Мойсейові в Синайському степу, в соборному наметі, на первий день другого місяця, у другому році по виході із Египецької землі, і каже:

² Перелічіть усю громаду синів Ізрайлевих, по поколіннях їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, усіх мужького полу по головах їх.

³ Од дваццяти років і старше, кожного, що зможе стояти в військовій лаві Ізраїля; перелічуйте їх по полках їх, ти з Ароном,

⁴ І буде в вас один чоловік для кожного покоління, чоловік, що є головою в батьківському дому свойму.

⁵ І се ймена тих, що стояти муть із вами: Від Рубена: Лейзор Шедеуренко.

⁶ Від Симеона: Селумііль Зуришадаєнко.

⁷ Від Юди: Наазон Аминадабенко;

⁸ Від Іссахара: Нетанеїль Зуаренко;

⁹ Від Зебулона: Єліаб Гелоненко;

¹⁰ Від синів Йосифови: від Ефраїма: Елішама Амігуденко; від Манассе: Гамалеїль Педазуренко;

¹¹ Від Бенямина: Абидан Гидеонієнко;

¹² Від Дана: Ахіезер Амішадаєнко;

¹³ Від Азера: Пагіїль Окраненко;

¹⁴ Від Гада: Елеасаф Дегуйленко;

¹⁵ Від Нафталія: Агира Енаненко:

¹⁶ Се покликані до громади, князі родів батьківських; се були голови над тисячами в Ізраїлі.

¹⁷ І взяли Мойсей та Арон людей сих, що їх назвав Господь на імя.

¹⁸ І всю громаду скликали вони на первий день другого місяця. І списано родоводи їх, по родинях їх,

по батьківських домах їх, по лічбі імен, від двадцяти років і старше, по головах їх;

¹⁹ Як заповідав Господь Мойсейові. І так перелічив їх у Синай пустині.

²⁰ І було синів Рубена, первенця Ізрайлевого: Покоління їх по родинях їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, по головах їх, всього музького полу, від двадцяти років і старше, всіх, що ставали до війська,

²¹ Перелічених з покоління Рубенового, сорок шість тисяч і п'ятьсот.

²² Синів Симеонових: Покоління їх по родинях їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музького полу, від двадцяти років і старше, всіх що ставали до війська,

²³ Перелічених з покоління Симеонового, п'ятьдесят дев'ять тисяч і триста.

²⁴ Синів Гадових: Покоління їх по родинях їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музького полу від двадцяти років і старше, що до війська ставали,

²⁵ Перелічених з коліна Гадового, сорок шість тисяч шістьсот і п'ятьдесят.

²⁶ Синів Юдиних: Покоління їх по родинях їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музького полу від двадцяти років і старше, всіх що до війська ставали,

²⁷ Перелічених з покоління Юдиного, сімдесят чотири тисячі і шістьсот.

²⁸ Синів Іссахарових: Покоління їх по родинях їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музького полу від двадцяти років і старше, що до війська ставали,

²⁹ Перелічених з покоління Іссахарового, п'ятьдесят чотири тисячі і чотириста.

³⁰ Синів Зебулонових: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музського полу, від двайцяти років і старше, що до війська ставали,

³¹ Перелічено з покоління Зебулонового, пятьдесят сім тисяч і чотиреста.

³² Синів Йосифових: Синів Ефраїмових: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музського полу від двайцяти років і старше, всіх що до війська ставали,

³³ Перелічено з покоління Ефраїмового, сорок тисяч і пятьсот.

³⁴ Синів Манасеїних: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музського полу від двайцяти років і старше, всіх що до війська ставали,

³⁵ Перелічено з покоління Манасеїнового, трийцять дві тисячі і двісті.

³⁶ Синів Беняминових: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музського полу від двайцяти років і старше, всіх що до війська ставали,

³⁷ Перелічених з покоління Беняминового, трийцять пять тисяч і чотири ста.

³⁸ Синів Данових: Покоління їх по родинам їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музського полу від двайцяти років і старше, всіх що до війська ставали,

³⁹ Перелічених з покоління Данового, шістьдесят дві тисячі і сімсот.

⁴⁰ Синів Ассерових: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, всього музського полу від двайцяти років і старше, всіх що до війська ставали,

⁴¹ Перелічених з покоління Ассерового, сорок одна тисяча і пятьсот.

42 Синів Нафталієвих: Покоління їх по родинах їх, по батьківських домах їх, по лічбі імен їх, від двадцяти років і старше, всіх що до війська ставали,

43 Перелічених з покоління Нафталієвого, пятьдесят три тисячі і чотириста.

44 Се перелічені, що їх поперелічували Мойсей та Арон та князі Ізраїльські, що їх було дванайцять чоловіка: були вони кожний за батьківський дім свій.

45 Так перелічено синів Ізраїлевих по батьківських домах їх від двадцяти років і старше, всіх що до війська Ізраїльського ставали.

46 І було всіх перелічених шістьсот три тисячі і пятьсот пятьдесят.

47 Левітів же по батьківському поколінню не перелічувано між ними.

48 Сказав бо Господь Мойсейові:

49 Тільки Левієве покоління не подаси до переписі, і не лічити меш їх між синами Ізраїлевими,

50 А мушиш поставити Левітів над храминою свідчення і над усім знаряддем її і над усім, що до неї належить. Носити муть вони храмину і все знарядде її, і будуть вони на послугу при ній, і отаборяться навкруги храмини.

51 І як треба буде нести храмину, нехай підносять її Левіти; а як треба зупинитись храмینی, становити муть її Левіти. Хто ж чужий наблизиться до неї, тому буде смерть.

52 І стануть табором сини Ізраїлеві, кожний у своєму таборі, і кожний під своїм прапором, пополках своїх.

53 Левіти ж мусять отаборитись навкруги храмини свідчення, щоб не загорівся гнів мій на громаду синів Ізраїлевих, і будуть Левіти на чатах при храмینی свідчення.

54 І вчинили сини Ізраїлеві все; як заповідав

Господь Мойсейові, так вчинили вони.

2

¹ І рече Господь Мойсейові й Аронові:

² Кожний із синів Ізрайлевих отабориться під прапором своїм, під знамям батьківського дому свого. Навпроти соборного намету, навкруги його стануть табором.

³ На схід сонця стануть: Прапор табору Юдиного, по полках своїх, і князь синів Юдиних Нахзон Аминадабенко;

⁴ І полки його й перелічені його сімдесять чотири тисячі і шістьсот.

⁵ А коло його стане: Покоління Іссахарове, і князь синів Іссахарових Нетанеїль Зуаренко;

⁶ І полки його й перелічені його пятьдесят чотири тисячі і чотири ста.

⁷ Покоління Зебулонове, і князь синів Зебулонових Єліаб Гелоненко;

⁸ І полки його і перелічені його пятьдесят сім тисяч і чотиреста.

⁹ Всіх перелічених в таборі Юдиному сто вісімдесять шість тисяч і чотиреста пополках їх; перші рушати муть вони.

¹⁰ На полудні стануть: Прапор табору Рубенового, по полках своїх;

¹¹ І князь синів Рубенових Єлизур Шедеуренко, полки його і перелічені його сорок шість тисяч і пятьсот.

¹² А поруч його стане покоління Симеонове;

¹³ І князь синів Симеонових Селуміїль Зуришадаенко; полки його і перелічені його пятьдесят девять тисяч і триста.

¹⁴ Потім покоління Гадове; і князь синів Гадових Еліасаф Дегуйленко;

15 І полки його і перелічені його, сорок п'ять тисяч і шістьсот і п'ятьдесят.

16 Усіх перелічених у таборі Рубена сто п'ятьдесят одна тисяча і чотириста і п'ятьдесят по полках їх. Другими вже наступати муть.

17 А соборний намет рушати ме вкупі з табором Левітським, в середині табору; як отаборились, так і рушати муть вони; кожне на місці своєму під прапорами своїми.

18 На захід сонця стане прапор Ефраїмів по полках їх; і князь синів Ефраїмових Елішама Амігуденко;

19 І полки його і перелічені його сорок тисяч і п'ятьсот.

20 А поруч його стане покоління Манасеїне, і князь синів Манасеїних Гамалеїль Педазуренко.

21 І полки його і перелічені його тридцять дві тисячі і двісті.

22 Потім покоління Беняминове, і князь синів Беняминових Абидан Гиденієнко;

23 І полки його і перелічені його тридцять п'ять тисяч і чотириста.

24 Усіх перелічених в таборі Ефраїмовому сто вісім тисяч і сто по полках їх.

25 На півночі стане прапор табору Данового по полкам їх, і князь синів Данових Ахієзер Амішадаєнко;

26 І полки його і перелічені його шістьдесят дві тисячі і сімсот.

27 А поруч його стане: покоління Ассерове, і князь синів Асерових Пагіїль Окраненко;

28 І полки його й перелічені його сорок і одна тисяча і п'ятьсот.

29 І покоління Нефталієве, і князь синів Нефталієвих Агира Енаненко;

30 І полки його й перелічені його п'ятьдесят три тисячі і чотириста.

³¹ Усіх перелічених в Дановому таборі сто п'ятьдесят сім тисяч і шістьсот по полках їх. Останніми вже рушати муть.

³² Се перелічені сини Ізрайлеві по батьківських домах їх. Усіх перелічених у таборах по полках їх було шістьсот три тисячі і п'ятьсот п'ятьдесят.

³³ Левітів же не перелічувано між синами Ізрайлевими, як заповідав Господь Мойсейові.

³⁴ І чинили сини Ізрайлеві все, що заповідав Господь Мойсейові: так отаборувались по прапорах своїх, і так рушали у похід кожний по родинах своїх і по батьківських домах своїх.

3

¹ А се постань Аронова та Мойсейова, як розмовляв Господь із Мойсейом на Синай горі.

² І се ймена синів Аронових: Надаб, первенець, та Абигуй, Єлеазар та Ітамар.

³ Се ймена синів Аронових, помазаних священників, висвячених, щоб служили священну службу.

⁴ І померли Надаб та Абигуй перед Господом, як приносили чужий огонь перед Господом в Синайському степу, дітей же в їх не було. І були священниками Єлеазар та Ітамар перед лицем Арона, батька свого.

⁵ І рече Господь Мойсейові:

⁶ Нехай приступить покоління Левієве, та й поставиш їх перед Ароном священником, щоб usługували вони йому.

⁷ І нехай вони дбають про все, що йому треба, йому й усій громаді в соборному наметі, щоб служити службу в святині.

⁸ І будуть доглядати знадіб'я в соборному наметі та стерегти синів Ізраїля, щоб відправляли службу в храміні.

⁹ І віддаси Левітів Аронові й синам його; зовсім віддані йому будуть вони зміж синів Ізраїлевих.

¹⁰ Арона ж і синів його поставиш до сьвященичої служби; коли ж чужениця який приступить, передати його смерті.

¹¹ І рече Господь Мойсейові:

¹² Се я сам узяв Левітів зміж синів Ізраїлевих замість усіх первенців, що їх приводить мати між синами Ізраїлевими, і будуть Левіти моїми.

¹³ Мій бо всякий первенець: Того дня, як повбивав я усі первенці в Египецькій землі, присьвятив я собі всі первенці в Ізраїлі, від людини до скотини; мені будуть вони, мені Господеві.

¹⁴ І рече Господь Мойсейові в Синайському степу:

¹⁵ Перелічи сини Левієві по батьківських домах їх, по родинах їх. Увесь музкий пол їх мусиш перелічити; від одномісячного немовлятка й старше перелічиш їх.

¹⁶ І перелічив їх Мойсей по слову Господньому, як він заповідав.

¹⁷ І були сі сини Левієві по йменах своїх: Герзон і Кегат і Мерарій.

¹⁸ І се ймена синів Герсона по родинах їх: Лібній і Семій.

¹⁹ А сини Кегата по родинах їх: Абрам та Їзгар, Геброн та Узеїль.

²⁰ А сини Мерари по родинах їх: Махлїй та Мушїй. Се родини Левієві, по батьківських домах їх.

²¹ Від Герсона: родина Лабніїв і родина Семіїв; се родана Герсоніїв.

²² Перелічених їх по лічбі всього музкого полу, від

одномісячного немовлятка і старше перелічених їх, сім тисяч і п'ятьсот.

²³ Родини Gereonіїв отаборились за храминою, на захід сонця.

²⁴ А князь батьківського дому в Герсоніїв був Елясаф Лаеляненко.

²⁵ І мали доглядати Герсонії в соборному наметі: храмину й намет і покритте його і завісу коло входу в соборний намет,

²⁶ І завісу в дворі і завісу при вході до двора, що навкруги храмини й жертівника і посторонків його на всю потріб їх.

²⁷ А від Кегата родина Амраміїв і родина Їзгаріїв і родина Геброніїв і родина Узіеліїв. Се родина Кегатіїв.

²⁸ По лічбі всього музського полу, від одного місяця і старше, вісім тисяч шістьсот, що були сторожі коло сьвятині.

²⁹ Родини синів Кегата отаборились з полуденного боку храмини.

³⁰ А князь батьківського дому в родин Кегатіїв був Елізафал Узієленко.

³¹ А доглядали вони: скриню й стола і сьвітильника і жертівників і посудини в сьвятині, що були для служби, і завіси і всього, що треба робити.

³² А князь над князями Левітів Елезар, син Арона сьвященника; він був доглядачем над тими, що були на сторожі коло сьвятині.

³³ Від Мерарія: родина Махеліїв і родина Мушіїв; се родини Мераріїв.

³⁴ І перелічених їх по лічбі всього музського полу, від одного місяця і старше: шість тисяч і двісті.

³⁵ А князь батьківського дому в родині Мераріїв був Зуріель Абихайлієнко. Стояли вони табором на північному боці храмини.

36 А мали доглядати сини Мерарія: Дошок храмини і засовів її і стовпів її і підніжків її, і всієї посудини і всякої служби при них;

37 І стовпів навкруги двора і підніжків їх і приколків їх і мотузів їх.

38 А ті, що спереду храмини, проти сходу, перед соборним наметом на схід сонця отаборились, були Мойсей та Арон та сини його, що були на сторожі коло сьвятині замість синів Ізрайлевих. Коли ж посторонний чоловік наближеться, то буде йому смерть.

39 Усіх перелічених Левітів, що перелічив Мойсей з Ароном, як заповідав Господь, по родинах їх, всього музького полу, від одного місяця і старше, було дваццять і дві тисячі.

40 І рече Господь Мойсейові: Перелічи всі первенці музького полу в синів Ізрайлевих, від одного місяця й старше, і позлічуй імена їх.

41 І мусиш узяти Левітів для мене, Господа, замість усіх первеньців із синів Ізрайлевих, і скотину в Левітів замість усіх перваків із скотини в синів Ізрайлевих.

42 І перелічив Мойсей, як заповідав Господь йому, все первородне у синів Ізрайлевих.

43 І було всіх первеньців музького полу, по лічбі імен, від одного місяця і старше, по переліку їх, дваццять дві тисячі двісті сімдесять і три.

44 І рече Господь Мойсейові:

45 Возьми Левітів замість усіх первеньців із синів Ізрайлевих, і будуть моїми Левіти; Господніми.

46 А тих двісті сімдесять і трьох первеньців із синів Ізрайлевих, що їх більше над лічбу Левітів, мусиш викупити;

47 І взяти по пять секлів за голову; по секлям сьвятині возьмеш, дваццять гер за один секель.

48 А срібло віддаси як викуп за тих, що над лічбу їх більше, Аронові та синам його.

49 І взяв Мойсей викупні гроші з тих, що були на лічбу викуплених Левітами;

50 За первенців у синів Ізрайлевих узяв срібла тисячу триста шість десять і п'ять секлів, по секлям сьвятині.

51 І віддав Мойсей викупні гроші Аронові та синам його, по слову Господньому, як заповідав Господь Мойсейові.

4

1 І рече Господь Мойсейові й Аронові:

2 Перелічіть голови в синів Кегатових, між синами Левієвими, по родинах їх, по батьківських домах їх,

3 Від трийцять років і старше аж до пятьдесяти років, усіх спосібних до роботи, щоб робити діло при соборному наметі.

4 Буде ж служба синів Кегатових коло соборного намету: носити сьвятиню сьвятинь.

5 І увійдуть Арон та сини його, як треба рушати таборіві, і знімуть вони закриваючу завісу і відкриють нею скриню сьвідчення;

6 І положять вони на ню покривало із барсучих шкір і накинуть на неї простирало з блавату та й повсовують носила її.

7 І стіл для покладного хліба застелють обрусом з блавату та й поставлять на йому полумиски і чаші і кадильниці і збанки для жертви ливної; і повсячасний хліб буде на йому.

8 І на все те накинуть покривало з кармазину і покриють покривалом із барсукових шкір; та й повсовують носила його;

9 І возьмуть плахту з блавату та й накриють світильника й лямпи його і щипці його і гасільниці його і всю посудину на олію до його, що її уживають до його.

10 І обгорнуть його й усю посудину його покривалом з барсучих шкір, та й положять на ноші.

11 А на жертівника золотого накинуть плахту з блавату, та й укриють його покривалом із барсучих шкір і повсовують носила його.

12 І возьмуть всю посудину службову, що на службу в святині, та й положять її в плахту блаватову та й накриють покривалом із барсучих шкір і положять на ноші.

13 І виберуть попіл із жертівника та й накриють його обрусом з пурпуру,

14 І положять на йому увесь посуд його, потрібний до служби на йому: кадильниці і вилка й кочерги і бризькала і все надібе до жертівника; і накриють все те покривалом з барсучих шкір, та й попросовують носила його.

15 А як Арон і сини його скінчать накривати святиню і всю посудину святині, щоб рушити потім з табором, то прийдуть тоді синове Кегата, щоб нести, та щоб не торкнулись святаго та й не вмерли. Се те із соборного намету, що синове Кегата нести мають.

16 Елезар же, син Арона священника, мати ме догляд над олією для світильника та над кадильними пахощами, та над повсячасною жертвою хлібною, та над миром, та догляд над цілою храминою і над усім, що є в ній, над святиною як і над посудиною її.

17 І рече Господь Мойсейові та Аронові:

18 Дбати мете ви, щоб покоління родин Кегатіїв не викоренилось зміж Левітів;

19 А от що чинити мете з ними, щоб жили та не

померли, як приступлять до пресвятого: Арон і сини його мусять увійти і поставити кожного з них до його служби і до тягару його;

²⁰ Та неможна їм увійти та й озирати сьвяте хоч би тільки на хвилинку, ато помруть.

²¹ І рече Господь Мойсейові:

²² Перелічи голови синів Герсонових по батьківських домах їх, по родинах їх;

²³ Від трийцяти років і старше до пятьдесять років перелічиш їх, усіх спосібних до роботи, щоб послугували в соборному наметі.

²⁴ Буде ж робота родин Герсонових, що до служби і до тягарів, така:

²⁵ Нести муть вони келіми храмини, і соборний намет, покривало його і покривало із барсучих шкір, що зверху на йому, та завісу коло входу в соборний намет,

²⁶ І опони з двора, і опону, що при вході воріт у дворі, що є кругом храмини і жертівника і мотузи до них і всяку посудину службову їх; і все, що треба зробити з ними, мусять зробити.

²⁷ По приказам Арона і синів його буде вся послуга синів Герсоніїв, чи нести муть тягарі чи робити муть яку роботу свою; і поручите їм берегти усе, що нести муть.

²⁸ Така послуга родин синів Герсоніїв при соборному наметі; а дбати муть вони про службу під доглядом Ітамара, Ароненка, сьвященника.

²⁹ Синів Мерарієвих перелічиш по родинах їх, по батьківських домах їх;

³⁰ Від трийцяти років і старше до пятьдесять років перелічиш їх, усіх, що стануть до роботи, на послугу в соборному наметі.

³¹ І се тягарі, що їх нести мають, по службі своїй в

сборному наметі: дошки храмини і засуви її і стовпи її і стояла їх.

³² І стовпи в дворі всі кругом і стояла їх і прикілки їх і верівки їх, з усім знаряддем їх і зо всією послугою їх; і розлічіть по йменам речі, що мають їх нести.

³³ Се послуга родин синів Мерарієвих, по всякій службі їх у сборному наметі, під надзором Ітамара Ароненка, священика.

³⁴ І перелічили Мойсей та Арон та князі громадські Кегатових синів по родинах їх і по батьківських домах їх;

³⁵ Від трийцяти років і старше до пятьдесять років, усіх спосібних до роботи, на послугу в сборному наметі.

³⁶ І було перелічених їх по родинах їх дві тисячі сімсот і пятьдесять.

³⁷ Се перелічені з родин Кегатових, всі що були на послугу при сборному наметі, що їх перелічив Мойсей та Арон, по слову Господньому через Мойсея.

³⁸ Перелічено і синів Герсонових по родинах їх, по батьківських домах їх,

³⁹ Від трийцяти років і старше до пятьдесять років, всіх спосібних до роботи, на послугу в сборному наметі.

⁴⁰ І було перелічених їх по родинах їх, по батьківських домах їх, дві тисячі шістьсот і трийцять.

⁴¹ Се перелічені з родин Герсонових, всі що послугували при сборному наметі, що їх перелічили Мойсей та Арон, по слову Господньому.

⁴² І перелічено родини в синів Мерарієвих по семьях їх, по батьківських домах їх,

⁴³ Від трийцяти років і старше до пятьдесять років, усіх спосібних до роботи, на послугу в сборному наметі.

⁴⁴ І було перелічених їх по родинам їх, три тисячі й

двісті.

⁴⁵ Се перелічені з родин синів Мерарієвих, що перелічили Мойсей та Арон, по слову Господньому через Мойсея.

⁴⁶ Усіх перелічених Левітів, що перелічив їх Мойсей з Ароном та з князями Ізрайлевими, по родинах їх, по батьківських домах їх,

⁴⁷ Від трийцяти років і старших, до пятьдесять років, усіх, що ставали на службу при соборному наметі, щоб послугу робити і носити,

⁴⁸ Було перелічених їх, вісім тисяч пятьсот і вісімдесять.

⁴⁹ Перелічено їх по слову Господньому через Мойсея, кожного по послузі своїй і по тягарах своїх, що їх нести мають. І перелічено їх, як повелів Господь Мойсейові.

5

¹ І рече Господь Мойсейові:

² Повели синам Ізрайлевим висилати з табору всякого прокаженого й усякого з течивом і всякого, хто зробиться нечистим од мерця.

³ Як чоловіка, так жінку мусите висилати геть із табору, щоб не занечистили шатрів своїх, що серед їх я витаю.

⁴ І вчинили так сини Ізрайлеві; і стали висилати їх із табору; як приказав Господь Мойсейові, так і стали чинити сини Ізрайлеві.

⁵ І рече Господь Мойсейові:

⁶ Промов до синів Ізрайлевих: Коли чоловік або жінка вчинять який гріх проти людини, та спроневіряться тим Господеві, і провиниться душа,

⁷ Так покаяться мусять у грісі свому, котрим согрішили; і хто зробив кривду, мусить в повні

вернути, та ще п'ятину того наддати, і тому віддати, кого скривдив.

8 А коли в людини та нема родича, щоб вернути йому кривду, так нехай верне кривду Господеві, і буде вона сьвященникові, опріч барана жертви премиренья, що буде на покуту за його.

9 І буде йому всяка жертва підношення з усяких сьвятих приносів, що приносять їх сини Ізрайлеві сьвященникові.

10 І все, що хто посьвятить, буде його; що хто дає сьвященникові, його буде.

11 І рече Господь Мойсейові:

12 Промов до синів Ізрайлевих і скажи їм: Коли зверне жінка чия на бік, і спроневірється чоловікові свому,

13 І зляжеться хто з нею, і буде воно втаєно від очей чоловіка її, і тайкома нечистою стала вона, та нема сьвідка проти неї, а самої не поймано на вчинку;

14 Та ревнивий дух схопить його, і буде він ревнувати на жінку, як вона опоганилась; або зійде на його дух ревнивий, і стане він ревнувати на жінку свою, а вона не опоганилась;

15 То приведе чоловік той жінку до сьвященника, і принесе приніс її задля неї, десятину ефи ячмінної муки; не наливати ме олії на неї і не класти ме ладану; бо се приніс за ревнуванне, хлібний приніс на спомин, що нагадує провину.

16 І скаже їй приступити сьвященник, і поставить її перед Господом.

17 І возьме сьвященник води сьвятої в посудину глиняну; та возьме сьвященник порошу, що на долівці в храміні, та й кине його в воду.

18 І поставить сьвященник жінку перед Господом, і відкриє голову жінці, і положить на руки її хлібний приніс поминальний; се приніс за ревнуванне; а

в руці сьвященника буде гірка вода, що наводить прокляття.

19 І заклинати ме сьвященник її, і казати ме жінці: Коли не лежав ніхто з тобою, і коли ти, будши за чоловіком твоїм, не спроневірилась мужові нечистотою, то будь не пошкоджена від сієї води гіркої, що наводить прокляття;

20 Коли ж ти, будши за чоловіком твоїм, спроневірилась і опоганила себе, і лежав з тобою хто окрім чоловіка твого,

21 І заклене жінку сьвященник клятьбою прокляття, і промовить сьвященник до жінки: І нехай зробить Господь проклятою і злорікою тебе серед люду твого, і нехай допустить, щоб опало лоно твоє і опух живіт твій.

22 І ся вода, що наводить прокляття, увійде в утробу твою, щоб твій живіт опух і щоб лоно твоє опало. І скаже жінка: Амінь, амінь*!

23 І запише прокляття сі сьвященник у книзі, та й змиє їх водою гіркою;

24 І дасть він жінці напитись гіркої води, що наводить прокляття, щоб увійшла вода в неї для гіркості.

25 І возьме сьвященник із руки в жінки приніс за ревнуванне, і похитувати ме сим даром перед Господом, і принесе його до жертівника.

26 І возьме сьвященник жменю із приносу, як частку на спомин та й пустить з димом на жертівнику; а потім дасть жінці води напитись.

27 А як дасть їй води напитись, то станеться, коли опоганилась вона і спроневіралась чоловікові свому, так вода, що наводить прокляття, увійде в неї для гіркості, і опухне живіт в неї, та й опадє лоно в неї; і стане жінка проклятою між людом своїм.

* 5:22 Нехай так буде.

28 А коли жінка не опоганила себе, а чиста вона, так буде непошкоджена і зачне насінне.

29 Се закон про ревнування: Як жінка, будши за мужем своїм, зверне на бік і опоганить себе,

30 Або коли обійме чоловіка ревнивий дух, і ревнує він на жінку свою, і ставляє жінку перед Господом, так сповнить над нею сьвященник увесь той закон.

31 І проститься чоловікові провину його, а жінка нести ме на собі гріх свій.

6

1 І рече Господь Мойсейові:

2 Промов до синів Ізрайлевих і скажи їм: Коли чоловік чи жінка захоче присьвятити себе шлюбом назарейським, щоб відлучившись віддатись Господеві,

3 Од вина й трунку запиваючого мусить здержуватись: оцту винного й оцту трункового не пити ме; і жадного соку виноградного не пити ме, і не їсти ме ні сьвіжого ні сушеного винограду.

4 По весь час назарейства свого не їсти ме нічого, що зроблено з винограду, чи воно із зерен, чи з лушпиння.

5 По весь час шлюбу його назарейського бритва нехай не торкається голови його; покіль не мине час той, що він відлучився для Господа, сьвятим буде він; нехай запусить волосся на голові своїй.

6 По весь час, як відлучиться він для Господа, до жадного трупа не приступати ме.

7 Задля батька свого або матері своєї, задля брата свого або сестри своєї, коли помре хто з них, нехай не опоганює себе; бо посьвяченне Бога його на голові його.

8 По всі дні назарейства свого він присьвячений Господеві.

9 І коли хто вмре, несподівано, при йому, і він опоганив посвятити голови своєї, так мусить остригти голову собі в день очищення свого; сегого дня остриже її.

10 А восьмого дня подасть дві горлиці чи двоє голубенят сьвященникові, коло входу в соборний намет.

11 І принесе сьвященник одно як жертву за гріх, а друге на всепаленне, і спокутує його за те, що опоганив себе коло мерця; і осьвятить голову йому того ж дня.

12 І почне він знов дні свого відлучення назарейського Господеві, та й принесе ягня однолітне в жертву за провину; попередні ж дні пішли марно, бо опоганений посвятити його назарейський.

13 І се закон про назарейця: Того дня, як сповниться час відлучення його, приведуть його до входу в соборний намет.

14 І принесе він жертву свою Господеві: однолітне ягня без скази на всепаленне, та однолітню ягничку без скази на жертву за гріх; і барана одного без скази на жертву мирну,

15 І кошик опрісноків: коржів із пшеничної муки, замішаної на олії, та палениць незаквашених, помазаних олією; а вкупі з ними і хлібну і ливну жертву свою.

16 І приведе їх сьвященник перед Господа, і принесе його жертву за гріх і всепаленне його.

17 А барана принесе як жертву мирну Господеві вкупі з кошиком опрісноків, і принесе сьвященник хлібну і ливну жертву його.

18 І остриже назарей коло входу в соборний намет голову назарейства свого, і возьме волоссе з голови назарейства свого та й положить на вогонь, що під жертвою мирною.

19 І возьме сьвященник лопатку варену з барана, і колача прісного одного з кошика, і паленицю прісну одну, та й положить на руки назареєві, послі, як остриже назарейство своє,

20 Та й принесе їх сьвященник в жертву гойдану перед Господом; се буде сьвяте сьвященникові з грудиною жертви гойданої і з лопаткою жертви підношеної. А після сього можна назареєві вино пити.

21 Се закон про назарея, що робить обітницю, і про приноси його Господеві за назарейство своє, опріч того, на що спромога його. По обітниці своїй, яку шлюбував, так чинити ме по закону назарейства свого.

22 І рече Господь Мойсейові:

23 Промов до Арона й до синів його й скажи: Так будете благословляти синів Ізрайлевих; мовлячи їм:

24 Господь благослови тебе, і хорони тебе!

25 Господь нехай сьвітить лицем своїм над тобою, та милує тебе!

26 Нехай оберне Господь лице своє на тебе і дасть тобі впокій!

27 І так нехай взивають імя мое на Ізраїля, і я благословити му їх.

7

1 І було се того дня як скінчив Мойсей ставити храмину, і помазав її та й осьвятити її, і всю посудину її, і жертівника і всю посудину його, і як він помазав і осьвятити їх;

2 То прийшли князі Ізрайлеві, голови батьківських домів їх, що були князями покоління, і начальниками перелічених,

3 І принесли приноси свої перед Господа: шість критих возів і дванайцять волів, один віз на два князі,

та один віл за кожного з них, і привели їх перед храмину.

⁴ І рече Господь Мойсейові:

⁵ Возьми їх від них, і будуть вони на службу в соборному наметі, і передай їх Левітам, кожному, що годиться по службі його.

⁶ І взяв Мойсей вози й волів та й оддав їх Левітам.

⁷ Два вози і чотири воли віддав синам Герсоновим, дивлючись по їх послузі,

⁸ А чотири вози і вісім волів оддав синам Мерарієвим, дивлючись по їх послузі під доглядом Ітамара, сина Арона, сьвященника.

⁹ Синам же Кегатовим не дав нічого; вони бо робили послугу коло сьвятині, — на плечах носили її.

¹⁰ І приносили князі посьвятні дари жертівника того дня, як помазано його; і принесли князі дари свої перед жертівником.

¹¹ І рече Господь Мойсейові: Щодня приносити ме один князь приноси свої на осьвяченне жертівника.

¹² І той, що приніс першого дня свій приніс, був Нахзон Аминадабенко, з покоління Юдиного.

¹³ А приніс його був: один полумисок срібний, сто трийцять секлів вагою, кубок срібний в сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, як жертва хлібна;

¹⁴ Одна чаша, десять секлів золота вагою, повна кадила;

¹⁵ Один молодий бик, один баран, одно ягня однолітне, на всепаленне;

¹⁶ Один козел на жертву за гріх;

¹⁷ А на жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят однолітків пятеро. Се був приніс Нахзона Аминадабенка.

¹⁸ На другий день приносив жертву князь синів

Иссахарових, Нетанеїль Зуаренко.

19 А жертва його була: один полумисок срібний, сто і трийцять секлів вагою, один кубок срібний, сімдесять секлів вагою, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, як хлібна жертва;

20 Чаша одна, десять секлів золота вагою, повна кадила;

21 Молодий бик один, баран один, ягня перволітне одно на всепаленне;

22 Козел один на жертву за гріх;

23 А на жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітніх пятеро. Се був приніс Нетанеїла Зуаренка.

24 На третій день князь синів Зебулонових, Елияб Голоненко.

25 А приніс його такий: один полумисок срібний вагою сто і трийцять секлів, один срібний кубок вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидви повні муки пшеничної, замішаної на олії, на жертву хлібну;

26 Чаша одна вагою десять секлів золота, повна кадила;

27 Молодий бик один, баран один, ягня перволітне одно на всепаленне;

28 Козел один на жертву за гріх;

29 А на жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се був приніс Елияба Гелоненка.

30 На четвертий день князь синів Рубенових, Елизур Шедеуренко.

31 А приніс його був: один полумисок срібний, вагою сто трийцять секлів, один кубок срібний, вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву

хлібну;

32 Чаша одна, вагою десять секлів золота, повна кадила;

33 Бичок один, баран один, ягня перволітне одно на всепаленне;

34 Козел один на жертву за гріх;

35 А на жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приніс Єлизура Шедеуренка.

36 На пятый день князь синів Симеонових, Селумііль Зуришадаєнко.

37 А приніс його був такий: один полумисок срібний вагою сто трийцять секлів, один кубок срібний вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну;

38 Чаша одна вагою десять секлів золота, повна кадила;

39 Бичок один, баран один, ягня однолітне одно на всепаленне;

40 Козел один на жертву за гріх;

41 А на жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приніс Селумііла Зуришадаєнка.

42 На шестий день князь у синів Гадових, Єлеасаф Дегуйленко.

43 А приніс його такий: полумисок срібний один вагою сто трийцять секлів, кубок один срібний вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну;

44 Чаша одна вагою десять секлів золота, повна кадила;

45 Бичок один, баран один, ягня однолітне одно на всепаленне;

46 Козеня одно на гріхожертву;

47 А на жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приніс Єлеасафа Дегуйленка.

48 На семей день князь синів Ефраїмових, Елішама Амігуденко.

49 А приніс його такий: полумисок срібний один вагою сто трийцять секлів, кубок один срібний вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну;

50 Чаша одна вагою десять секлів золота, повна кадила;

51 Бичок один, баран один, ягня перволітне одно на всепаленне.

52 Козел один на жертву за гріх;

53 А про жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приніс Елішама Амігуденка.

54 На восьмий день князь синів Манасеїних Гамалеїль Педазуренко.

55 А приніс його такий: полумисок срібний вагою сто трийцять секлів, кубок один вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну;

56 Чаша одна вагою десять секлів золота повна ладину.

57 Бичок один, баран один, ягня перволітне одно про всепаленне;

58 Козел один про жертву за гріх;

59 А про жертву мирну волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро! Се приніс Гамалеїла Педазуренка.

60 На девятий день князь синів Беняминових, Абидан Гидеоніенко.

61 А приніс його такий: полумисок срібний один вагою сто трийцять секлів, кубок один срібний вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну;

62 Чаша одна вагою десять секлів золота, повна кадила;

63 Бичок один, баран один, ягня перволітне одно на всепаленне;

64 Козел один про жертву за гріх;

65 А про жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приніс Абидана Гидеонієнка.

66 На десятый день князь синів Данових, Ахіезер Амішадаєнко.

67 А приніс його був такий: полумисок срібний один вагою сто трийцять секлів, кубок срібний один вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну;

68 Чаша одна вагою десять секлів золота, повна кадила;

69 Бичок один, баран один, ягня перволітне одно про всепаленне,

70 Козел один про жертву за гріх;

71 А про жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приніс Ахіезера Амішадаєнко.

72 На одинайцятий день князь синів Ассерових Пагііль Окраненко.

73 А приніс його був такий: полумисок срібний один вагою сто трийцять секлів; кубок один срібний вагою сімдесять секлів, по секлеві сьвятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну;

74 Чаша одна вагою десять секлів золота; повна кадила.

75 Бичок один, баран один, ягня перволітне одно про всепаленне;

76 Козел один про жертву за гріх;

77 А про жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приніс Палііла Окраненка.

78 На дванайцятий день князь синів Нафталієвих Агири Енаненка.

79 А приніс його був такий: полумисок срібний один вагою сто трийцять секлів; кубок один срібний вагою сімдесять секлів, по секлеві съятині, обидва повні муки пшеничної, замішаної на олії, про жертву хлібну;

80 Чаша одна вагою десять секлів золота, повна кадила;

81 Бичок один, баран один, ягня перволітне одно про всепаленне.

82 Козел один про жертву за гріх;

83 А про жертву мирну: волів пара, баранів пятеро, козлів пятеро, ягнят перволітків пятеро. Се приношенне Агири Енаненка.

84 Се дари на посвяят жертівника, в день його помазання від князів Ізраїля: полумисків срібних дванайцять, кубків срібних дванайцять, чаш золотих дванайцять;

85 Вагою сто трийцять секлів кожен полумисок срібний і сімдесять секлів кожен кубок. Увесь посуд срібний вагою дві тисячі й чотири ста секлів, по секлеві съятині.

86 Чаш золотих дванайцять, повних кадила, по десять секлів кожна чаша, по секлеві съятині; всього золота в чашах сто двацять секлів.

87 Усієї буйної скотини про всепаленне було:

дванайцять бичків; дванайцять баранів, дванайцять ягнят перволітків, а до них хлібні дари; дванайцять козлів про жертву за гріх.

⁸⁸ А всієї буйної скотини на жертву мирну було двацять і чотири бичків; крім того шістьдесят баранів, шістьдесят козлів, і шістьдесят ягнят перволітків. Се посвятні дари жертівника в день помазання його.

⁸⁹ І як увійшов Мойсей у громадянський намет розмовляти з ним, так почув голос, що промовляв до його з віка, що на скрині свідчення, і спроміж обох херувимів: і промовляв до його.

8

¹ І рече Господь Мойсейові:

² Промов до Арона й скажи йому: Як засьвічуеш лампи, так на передньому боці світильника мусять світити сім ламп.

³ І чинив так Арон: на передньому боці світильника засьвічував лампи, як заповідав Господь Мойсейові.

⁴ А світильник був такої роботи: кована робота із золота; і держало його і квітки його, все було кованої роботи; по взорцеві, що Господь показав його Мойсейові, так і зроблено світильника.

⁵ І рече Господь Мойсейові:

⁶ Возьми Левітів зміж синів Ізраїля та й очисти їх.

⁷ Та ось що мусиш вчинити з ними, щоб їх очистити: покропи їх водою очищаючою гріхи, і нехай обголять вони бритвою все тіло своє, і повипирають одіж свою та й очистяться.

⁸ І нехай візьмуть вони бичка і хлібні дари до його; муку пшеничну перемішану з олією; а бичка другого візьмеш про жертву за гріх.

9 І приведеш Левітів перед соборний намет і скличеш усю громаду синів Ізраїлевих.

10 І скажеш приступити Левітам перед Господа, і покладуть сини Ізраїлеві руки свої на Левітів.

11 Арон же посвятить Левітів перед Господом від синів Ізраїлевих, щоб відправляли службу Господеві.

12 А Левіти покладуть руки свої на голову бичкам; і принесеш одного в жертву за гріх, а другого на всепаленне Господеві, щоб відправити покуту за Левітів.

13 І поставиш Левітів перед Ароном і перед синами його, і посвятиш їх Господеві;

14 І повиличуєш Левітів зміж Ізраїля, щоб мої були Левіти.

15 Та й увійдуть після сього Левіти на служенне в соборний намет. Так очистиш їх, і посвятиш їх.

16 Бо оддано їх у власність мені з між синів Ізраїлевих; замість всього, що приведе мати, замість всіх первородніх синів Ізраїлевих, взяв я їх собі.

17 Моє бо все первородне між синами Ізраїлевими, і людина і скотина. Того дня, як я повбивав усіх первеньців у землі Єгипецькій присвятив я їх собі.

18 І взяв я Левітів замість усіх первеньців між синами Ізраїлевими;

19 Та й оддав я Левітів Аронові й синам його як підданих із між синів Ізраїлевих, щоб вони послугували при службі синів Ізраїля в соборному наметі, та щоб відправляли покуту за синів Ізраїлевих, щоб на синів Ізраїлевих не постигла кара за те, як би приступили сини Ізраїлеві до святині.

20 І Мойсей та Арон та громада синів Ізраїлевих вчинили так з Левітами; все, що заповідав Господь про Левітів, вчинили так з ними сини Ізраїлеві.

21 І очистились Левіти, і повипирали одіж свою, і

посвятив їх Арон перед Господом, і відправив Арон покуту за них про очищення їх.

²² І після того увійшли Левіти в соборний намет, щоб послугувати перед Ароном і перед синами його. Як заповідав Господь Мойсейові про Левітів, так і вчинили з ними.

²³ І рече Господь Мойсейові:

²⁴ Се закон про Левітів: від двадцяти п'яти років і старше мусять вони ставати до служби в соборному наметі,

²⁵ А від п'ятидесяти літ можна вертатись їм із служби, і можна їм не служити більш; може він помагати братті своїй при соборному наметі, щоб доглядати всього; но служби не робити ме. Так мушиш чинити з Левітами, що до служби їх.

9

¹ І рече Господь Мойсейові в Синайському степу, в другому році по виході із землі Єгипецької, у першому місяці:

² Нехай сьвяткують сини Ізрайлеві в назначений час паску.

³ На чотирнайцятий день місяця сього, між двома вечорами, сьвяткувати муть вони; по всім установам її і по всім приписам її мусите сьвяткувати її.

⁴ І промовив Мойсей до синів Ізрайлевих, щоб сьвяткували паску.

⁵ І сьвяткували вони паску на чотирнайцятий день першого місяця, між двома вечорами, у Синайському степу; як заповідав Господь Мойсейові, так і чинили сини Ізрайлеві.

⁶ Та були такі люде, що опоганились від трупа людського, і не можна їм було сьвяткувати паски в той день; і приступили вони в той день перед Мойсея та перед Арона.

7 І сказали сі люде до його: Ми нечисті від людського трупу; чому не вільно нам приносити дари Господеві серед синів Ізрайлевих у назначений час?

8 І каже до них Мойсей: Пождіть, я послухаю, що повелить Господь задля вас.

9 І розмовляв Господь з Мойсейом кажучи:

10 Промов до синів Ізрайлевих і скажи: Коли хто з вас буде нечистий від трупа, чи буде в далекій дорозі, так усе таки мусить сьвяткувати паску Господеві.

11 У другому місяці, на четирнайцятий день, між двома вечорам, сьвяткувати муть її; з опрісноками й гіркими зіллями їсти муть її.

12 Нічого не зоставляти муть із неї до ранку, і кісток не ломити муть у їй; по всім установам паски сьвяткувати муть її.

13 Чоловік же чистий і що не в дорозі, а занедбав сьвяткувати паску, викорениться душа його зміж людей його; бо не приніс жертви Господеві у назначений час; чоловік той нести ме свій гріх.

14 А коли пробуває в вас приходень і хоче сьвяткувати паску Господеві, то нехай сьвяткує по установам паски і по приписам її. Установа буде одна про вас, і про приходня, і про землянина.

15 Того ж дня, як поставлено храмину, вкривала хмара храмину намету сьвідчення; і звечора була вона над храминою наче поломя аж до ранку.

16 Так було щоразу: хмара вкривала її за дня, а наче поломя в ночі.

17 І як піднялась хмара над наметом, рушали в дорогу сини Ізрайлеві; на тому ж місці, де хмара спускалась, там отаборувались Ізрайлеві сини.

18 По слову Господньому рушали в дорогу сини Ізрайлеві, і по слову Господньому отаборувались; по всі дні як зоставалась хмара над храминою, стояли вони табором.

19 І як хмара стояла довгий час над храминою, тоді відправляли сини Ізрайлеві службу Господеві й не рушали в дорогу.

20 І тоді ж стояла хмара тільки кілька день над храминою: — по слову Господньому ставали табором вони, і по слову Господньому рушали даліше.

21 І бувало, що зоставалась хмара з вечора до ранку, а в ранці піднялась хмара, тоді рушали вони в дорогу; або один день і одну ніч, і хмара піднялась, то рушали вони даліше;

22 Або два дні, або місяць, або й довше; як зоставалась хмара над храминою спочиваючи над нею, то стояли сини Ізрайлеві табором і не пускались в дорогу; а як піднялась вона, в гору, тоді йшли в дорогу.

23 По слову Господньому становились вони станом, і по слову Господньому рушали даліше; пильнували вони служби Господньої по слову Господньому через Мойсея.

10

1 І рече Господь Мойсейові:

2 Зроби собі дві срібні труби; кованої роботи зробиш їх, і будуть вони тобі на те, щоб скликати громаду і щоб рушити табором.

3 І як затрублять у них, то збереться до тебе вся громада коло входу в соборний намет.

4 Як же тільки в одну затрублять, так позбираються до тебе князі, тисяцькі Ізраїля.

5 А затрубите на тривогу, так почнуть рушати табори, що стоять на схід соньця;

6 А затрубите на тривогу вдруге, так рушати муть табори, що стоять на полудні: як рушати муть вони, мусять трубити.

7 А як треба зібрати громаду, трубити мете, тільки ж не на тривогу.

8 Трубити муть же в труби сини Арона, сьвященники. І буде се вам установою віковичньою в роди ваші.

9 А як пійдете на війну в землі вашій проти ворога, що тіснить вас, так затрубите в труби на тривогу; і погадається про вас перед Господом, Богом вашим, і вирятується від ворогів ваших.

10 І в день радощів ваших і в празники ваші, і в новонастанню місяця вашого, трубити мете в труби при всепаленнях ваших і при ваших жертвах мирних; і се буде нагадувати вас перед Богом вашим. Я Господь, Бог ваш.

11 І було на другий рік, другого місяця, на двацятий день, що знялась у гору хмара з храмини сьвідчення.

12 І сини Ізрайлеві рушили чергою у Синайському степу; і спустилась хмара в Паран-степу.

13 І рушили табором по первий раз по слову Господньому через Мойсея.

14 І йшов наперед прапор табору синів Юди, по полкам їх; а над військом його був Нахзон Аминадабенко.

15 А над військом покоління синів Іссахарових був Нетанеїль Зуаренко;

16 А над військом покоління синів Зебулонових був Єлїаб Гелоненко.

17 І зложено храмину, і рушили сини Герсонові і сини Мерарієві, несучи храмину.

18 Рушив і прапор табору Рубена по полкам його, і над військом його був Лейзор Шедеуренко;

19 А над військом покоління синів Симеонових був Селумїїл Зуришадаєнко;

20 А над військом синів покоління Гадового був Єлеасаф Дегуйленко;

21 Рушили й Кегатїї, що несли съвятиню; попередні ж ставляли храмину перш нїм ті прийшли.

22 І прапор табору синів Ефраїмових рушив по полках їх, і над військом їх був Елішама Амігуденко.

23 А над військом покоління синів Манасевих був Гамалеїл Педазуренко;

24 А над військом покоління синів Беняминових був Абидан Гидеоненко.

25 Рушив потім прапор табору синів Данових, що був задньою сторожею усїм таборам, по полках їх, і над військом його був Ахіезер Амішадаєнко;

26 А над військом покоління синів Азерових був Пагїїл Окраненко;

27 А над військом покоління синів Нафталїєвих був Агира Енаненко.

28 Такою чергою рушали сини Ізраїлеві по полках своїх; і рушили вони в дорогу.

29 І каже Мойсей Гобабові, синові Регуїла, Мидїянїя, що був тестьом Мойсейові: Ми простуємо до того місця, що про його казав Господь: Оддам його вам. Ходи з нами, і добро зробимо тобі; бо Господь обіцяв добро Ізраїлеві.

30 І каже він йому: Не пїйду я з вами, а в землю мою і до родини моєї пїйду;

31 І каже він: Не покидай же нас: ти бо знаєш, де нам ставати табором в степу; і будеш ти нам очима.

32 І станеться, як пїйдеш із нами, і Господь вчинить нам добро, то й ми вчинимо добро тобі.

33 І пустились вони в дорогу від гори Господньої, і відійшли на три дні ходи, і скриня завіту Господнього йшла три дні ходи перед ними, щоб знайти місця для їх відпочинку;

34 А хмара Господня була над ними в день, як рушали вони табором.

35 І як піднімали з місця скриню, так промовляв Мойсей: Встань, Господе, і розсиплються вороги твої, і ненавидники твої розбіжуться від лица твого.

36 А як остановлялась вона, тоді промовляв: Вертайся, Господе, до незлічених тисячей Ізраїля!

11

1 І сталось що люде нарікали так, що опротивіло Господеві; і як почув Господь наріканне, запалав гнів його, і спихнув огонь між ними, і став пожирати кінець табору.

2 І заголосили люде до Мойсея, і благав Мойсей Господа, та й потахла пожежа.

3 І назвали те врочище Табера*, бо палало між ними поломя Господнє.

4 І почав мішаний народ, що був між ними, придумувати забаганки, та й сини Ізраїля плакали: Хто знов, мовляли, годувати ме нас мясивом?

5 Памятаємо рибу, що за дармо їли в Єгипті, огірки й дині, пір і цибулю й чеснок;

6 А тепер прагне душа наша; нема нічоґісінько, сама тільки манна перед очима нашими.

7 А манна була наче насіння корияндрове, а барва її як бделіон.

8 Блукали люде та й збирали її й мололи в жорнах, або товкли в ступах; і варили її в горшках, та й пекли з неї балабушки; а смаком була вона, як смак у макуха.

9 І як падала роса на табір у ночі, то падала на його й манна.

* 11:3 Пожежа

10 І як почув Мойсей людей, що плачуть по селях своїх, кожне коло входу до свого шатра, і вельми запалав гнів Господень, то стало тяжко Мойсейові.

11 І промовив Мойсей до Господа: Про що зробив еси горе слугі твому? І чом не знайшов я ласки перед лицем твоїм, що ваготу всього народу сего навалив еси на мене?

12 Хиба ж я почав увесь народ той, або породив його, що ти промовив до мене: Неси його на лоні твому, як нянька носить дитя; неси його в землю, що клятьбою обіцяв її батькам їх?

13 Звідки взяти мені м'ясива, щоб нагодувати увесь оцей люд? бо з плачем приступають вони до мене, говорючи: Дай нам м'ясива їсти!

14 Не в моготу мені одному нести люд сей; бо за важко на мене.

15 І коли так чиниш зо мною, так уже, коли знайшов я ласку перед лицем твоїм, лучче погуби мене, і нехай не бачу горя більше.

16 І рече Господь Мойсейові: Склич мені сімдесять чоловіка із старшини в Ізраїля, про котрих знаєш, що вони старші між народом і проводорі його, і приведи їх до соборного намету, щоб вони стояли там з тобою.

17 І зійду я і поговоримо там з тобою, і возьму від духа, що на тобі, та й возложу на них, щоб несли з тобою тягар народу, та щоб не одному тобі нести його.

18 А людям скажи: Освятіться назавтра, так і їсти мете м'ясиво; плакали бо ви в слухи Господеві, говорючи: Хто дасть нам їсти м'ясиво? Та ж нам добре було в Єгипті; і дасть вам Господь м'ясива, і їсти мете.

19 Не один день їсти мете, і не два дні, і не пять день, і не десять день, і не двацять день.

20 А цілий місяць, аж покіль вертати меться і опротивіє вам; ви бо гордували Господом, що посеред вас, і плакали перед ним, нарікаючи: Чого се вийшли

ми з Єгипту?

21 І сказав Мойсей: Народу, що між ним обертаюсь, шістьдесять тисяч піхоти, а ти промовив: Дам їм м'ясива, щоб їли цілий місяць.

22 Хиба дрібну й буйну скотину повбивати, щоб стало для них? Або хиба забрати всю рибу, щоб стала для них?

23 І рече Господь Мойсейові: Хиба ж за мала рука в Господа? Оце ж побачиш, чи справдиться слово мое, чи ні.

24 І вийшов Мойсей, і промовив до люду слова Господні, і зібрав сімдесять чоловіка із старших народу і поставив їх навкруги намету.

25 І зійшов Господь у хмарі, і промовив до його, і взяв від духа, що був на йому, і положив на сімдесять чоловіків старших. І сталось, як дух спустився на них, так стали вони пророкували; та опісля перестали.

26 Два ж чоловіки остались в таборі: один на імя Ельдад, а другий на імя Медад. І спустивсь на них дух, були вони записані, та не виходили до намету, і стали вони пророкувати в таборі.

27 І прибіг якийсь молодик, та й розказав Мойсейові кажучи: Ельдад і Медад пророкують у таборі.

28 І відказав Йозуа Нуненко, що вслуговував Мойсейові з малку, і каже до Мойсея: Добродію мій, заборони їм.

29 І каже йому Мойсей: Чого ти ревнуєш за мене? Нехай би весь люд Господень зробивсь пророками, і щоб Господь послав на них духа свого.

30 І вернувся Мойсей до табору, він і старші мужі Ізрайлеві.

31 І повіяло вітром від Господа, і нанесло перепелиць від моря, і накидало їх у табір, на день ходи в один бік і на день ходи в другий, навкруги

табору до двох локтів поверх землі.

³² І вийшли люди, і збирали перепилиці увесь той день і всю ніч, і увесь день другий; хто мало назбирав, у того було десять гомерів; і розложили їх собі про запас округи табору.

³³ Ще ж було м'ясиво між зубами їх, ще не з'їли його, а гнів Господень запалав на людей, і вдарив Господь їх тяжким помором.

³⁴ І назвали врочище те Киброт-Гаттаава†; бо там поховано людей, що були ласі.

³⁵ Од Киброт-Гаттаави рушив люд до Газероту; і зупинились вони в Газероті.

12

¹ Миряма ж та Арон нарікали на Мойсея за молодицю Кушицьку, що взяв її: бо Кушицьку молодицю взяв він для себе.

² І мовляли вони: Хиба ж тільки до Мойсея промовляв Господь? Хиба ж і не до нас так само промовляв він? І почув се Господь.

³ А Мойсей та був собі вельми тихий чоловік понад усі люде, що були на землі.

⁴ І промовив Господь нараз до Мойсея, до Арона, і до Мирями: Ідїть, ви троє, у соборний намет.

⁵ І зійшов Господь у хмарному стовпі, та й став коло входу в намет, і покликав Арона і Миряму; і вийшли вони обоє.

⁶ І рече: Ось вислухайте слова мої: Коли єсть пророк між вами, так се я, Господь, у видінню йому відкриваюсь, ві сні говорю з ним.

⁷ Не такий слуга мій Мойсей. Він вірний в цілім домі моїм;

† 11:34 Могили ласих.

⁸ Устами до уст розмовляю з ним, не у видінню, і не в загадках, а образ Господній бачить він. Як же не боялись ви говорити проти Мойсея, проти слуги мого?

⁹ І запалав гнів Господа проти них; і відійшов він.

¹⁰ І відступила хмара від соборного намету; Миряма ж несподівано зробилась прокаженною, біла мов сніг. І обернувся Арон до Миряма, аж бачить вона прокажена.

¹¹ І каже Арон до Мойсея: Ой лихо, добродію мій! Не лічи нам за гріх те, що по дурному вчинили ми, і за те, чим провинили.

¹² Нехай вже не буде вона така, наче тая мертва дитина, що в неї тіло, як вийде з материної утроби, до половини зогнило!

¹³ І кликав Мойсей до Господа, говорячи: Ой, Боже, молю тебе, приверни їй здоровля!

¹⁴ І рече Господь Мойсейові: А коли б отець її та плюнув їй у вічі, хиба ж би вона не була осоромлена на сім день? Нехай зачинять її на сім день за табором, а потім можуть прийняти її до себе.

¹⁵ І зачинено її за табором на сім день, і не рушав люд в дорогу, аж як прилучено Миряму.

¹⁶ Потім рушив люд од Газерота та й отаборивсь у Паран степу.

13

¹ І рече Господь Мойсейові:

² Пішли людей на розглядини в Канаан землю, що дам її синам Ізрайлевим; по одному чоловікові з батьківських поколінь їх пошлете їх, кожного князя спроміж їх.

3 І післав їх Мойсей із Паран степу, по слову Господньому, саміх таких людей що були голови в синів Ізрайлевих.

4 А се ймення їх: Від покоління Рубенового, Шамуа Сакуренко;

5 Від покоління Симеонового, Шафат Хоріенко;

6 Від покоління Юдиного, Калєб Ефуненко;

7 Від покоління Іссахарового, Їгаль, син Йосифа;

8 Від покоління Ефраїмового, Гозей Нуненко;

9 Від покоління Беняминового, Пальтїй Рафуенко;

10 Від покоління Зебулонового, Гаддієль Содієнко;

11 Від покоління Йосифового, роду Манассеєвого, Гаддїй Сузієнко;

12 Від покоління Данового, Аммієль Гемалієнко;

13 Від покоління Ассєрового, Сефур Михайленко;

14 Від покоління Нефталієвого, Нагбїй Вафсієнко;

15 Від покоління Гадового, Геуель Махієнко.

16 Се імення мужів громадських, що їх післав Мойсей розгледіти землю. Гозейю ж Нунєнка назвав Мойсей Йозуа.

17 І післав їх Мойсей розгледіти Канаан землю, кажучи їм: Ідіте сюди на полудне, та й зїйдете на гору.

18 І подивитесь на землю, яка вона; і люд, що живе в їй, чи міцний, чи слабовитий, малий, чи великий;

19 І яка земля та, де вони живуть, добра, чи зла, і які міста, що в їх живуть вони, табори, чи утвержені міста?

20 І яка земля: родюща вона, чи скуповата; чи є по їй дерево, чи нема? І бувайте сьміливі, та принесіть з плоду землі. А був тоді саме час, що дозрів виноград.

21 І пійшли вони, розгледіли землю від Зин степу до Рєгобу, як йти до Гамату.

22 І повернули на полудне, і дійшли до Гебруну, а там Ахіман, Сесай і Тальмай, діти Енакові. Геброн же збудовано за сім років перед Зоаном в Єгипті.

23 І дійшли до Есколь долини, і зрізали там вітку з однією гроною ягод, та й несли її два на жердці, також і гранати і смокви.

24 Урочище те названо Єсколь* долиною через виноград, що зрізали там сини Ізрайлеві.

25 І вернулись вони після розглядин під кінець сорока днів;

26 І йдучи прийшли до Мойсея та Арона, до всієї громади синів Ізрайлевих, у Паран степу, до Кадесу; і принесли вістку їм і всій громаді і показали їм плоди землі.

27 І оповідали йому кажучи: Прийшли ми в землю, де ти послав нас, і справді: тече вона молоком та медом, і се плоди її.

28 Тільки що потужен люд, що живе в тій землі, і утверджені міста вельми великі; та й Енакових дітей бачили ми там.

29 Амалек живе в землі полуденній, а Гетії, і Євузії, і Аморії живуть по горах, а Канаанії живуть над морем і здовж берегів Іорданських.

30 І втихомирив Калєб людей, що противились Мойсейові, та й промовив: Пійдемо таки та й займем її, стане бо сили в нас впокорити її.

31 Ті ж чоловіки, що з ним ходили у гори, мовляли: Не буде в нас сили увійти між сіх людей, вони бо сильніші, як ми.

32 І рознесли вони між синами Ізрайлевими недобрі вісти про землю, що розглядували самі, мовляючи: Земля, що нею проходили ми, щоб розвідати, така земля, що жере осадників своїх, і

* 13:24 Виноград.

весь люд, що ми бачили серед неї, се люде великого росту.

³³ І бачили ми там велетнів, синів Енакових, з роду велетнів; і самим нам здавалось, наче ми тая сараньча, і такими ж були в очах їх.

14

¹ І піднялась уся громада і зняла галас, і плакали люде всю ту ніч.

² І нарікали на Мойсея та на Арона всі сини Ізрайлеві, і мовляла до них вся громада: Ой, бодай би ми були померли в Египецькій землі, або коли б погибли в тій пустині.

³ І про що веде нас Господь у цю землю? Щоб полягти від меча, та щоб жінки наші і діти наші зробилися здобичею? Хиба ж не лучче нам, вернути в Египет?

⁴ І мовляли одно одному: Виберемо собі голову над нами, та й вернемось в Египет?

⁵ І впали Мойсей та Арон на лиця свої ниць перед усією громадою синів Ізрайлевих.

⁶ А Йозуа Нуненко та Калєб Єфуненко, вони із тих, що ходили на розглядини в ту країну, пороздирали на собі одіж,

⁷ І промовили вони до всієї громади синів Ізрайлевих: Земля, що нею переходили ми, щоб розвідати, земля тая дуже, дуже добра.

⁸ Коли до нас милость Господня, так приведе нас він в цю землю, та й дасть нам її, земля ж ся тече молоком та медом.

⁹ Тільки проти Господа не бунтуйтеся; і не лякайтесь люде в тій Україні; бо вони будуть хлібом про нас. Защити в них не стало, а Господь із нами; не лякайтесь їх!

10 І сказала вся громада, щоб каміннем побити їх. Тоді об'явилась слава Господня в соборному наметі перед усіма синами Ізрайлевими.

11 І рече Господь Мойсейові. А докіль ще буде зневажати мене сей люд, і докіль ще не мати муть вони віри мені на всі знамена що я сотворив їх між ними?

12 Вдарю на них мором і вигублю їх; і зроблю тебе народом, більшим і потужнішим як вони.

13 І промовив Мойсей до Господа: Почують се Египтяне; бо потугою твоєю випровадив еси люд сей зміж них;

14 І скажуть осадникам сієї країни, вони ж чули, що ти, Господе, посеред люду свого, що тебе, Господе, око в око бачать вони, та що хмара твоя стоїть над ними, і в хмаряному стовпі ти сам ідеш поперед ними за дня, в стовпі поломяному в ночі.

15 А вбеш ти люд сей, як одного чоловіка, тоді й говорити муть народи, що чували про славу твою, кажучи:

16 Тому повбивав Господь їх у степу, що не здолів привести люд сей в ту землю, що про неї клявся їм.

17 Нехай же оце возвеличиться сила твоя, Господе, як обітував еси словами:

18 Господь повільний до гніву і великий милостю, прощає провину й переступи, хоч не вважає безвинним винуватого, карає провину батьківську на синах у третьому й четвертому коліні.

19 Прости ж провину люду сього по великому милосердю твому, так як простив еси людові сьому від Египту аж досі!

20 І рече Господь: Прощаю по слову твому.

21 Но все таки, так існо, як я живий, сповниться вся земля славою Господньою;

22 Всі ж люде ті, що вбачали славу мою і знамення

мої, що я сотворив їх у Єгипті і в степу, і спокушували мене десять раз і не слухали голосу мого,

23 Вони не побачять землі, що про неї клявсь я батькам їх, всі, що зневажили мене, не бачити муть її.

24 Но слугу мого Калеба, в котрого дух інший, і котрий пійшов за мною, приведу в землю, до якої сам він ходив, і внаслідую її насінне його.

25 Амаликії ж та Канаанії живуть у долині; завтра обернітесь і рушайте в степ по дорозі до Червоного моря.

26 І рече Господь Мойсейові й Аронові:

27 Як довго терпіти мені сю ледачу громаду, що нарікає на мене? Чув я наріканне синів Ізраїля, котрим дорікають мені.

28 Скажи їм: Як жив я, мовить Господь: як мовляли ви в слухи мені, так і зроблю з вами.

29 В пустині сій поляжуть ваші трупи, всі перелічені ваші по всій вашій лічбі, од двадцяти років і старше, що нарікали на мене.

30 Опріч Калеба Єфуненка та Йозуи Нуненка не увійдете ви в землю, котру оддати вам на оселю я, піднявши руку мою, клявсь: приведу вас у неї.

31 Діточок же ваших, про котрих ви мовляли, що здобичею вони будуть, їх приведу туди, нехай пізнають землю, котрою ви гордували.

32 Ви ж поляжете трупом в сьому степу;

33 А діти ваші будуть попасати в пустині сорок років і носити блудування ваші, покіль не поляжете всі трупом у степу.

34 По лічбі сорока днів, що ходили ви в землю на розвідини, ви понесете кару за гріхи ваші сорок років, один рік за один день, щоб ви зрозуміли, що се значить, як я одвернусь від вас.

35 Сам я, Господь, говорю і зроблю так з ледачою

сією громадою, що встала проти мене! У степу сьому вони погинуть і помруть.

³⁶ І чоловіки, що посилав їх Мойсей на розвідини в ту землю, і що вернувшись, рознесли погану поголоску про сю землю, і довели цілу громаду до нарікання на мене.

³⁷ Ті мужі, що рознесли погану поголоску про землю, померли від пошесті перед Господом.

³⁸ Но Йозуа Нуненко та Калєб Єфуненко zostались живими із тих чоловіків, що ходили на провідки землі.

³⁹ І як промовив Мойсей слова ті до всіх синів Ізраїлевих, то сумували люде вельми.

⁴⁰ І вставши вранці, щоб зійти на верховини гір, казали: Ось ми ту і рушимо до того місця, про яке казав Господь; бо ми провинили.

⁴¹ І каже Мойсей: Чого ви хочете переступити слово Господнє? Не вдасться бо вам!

⁴² Не рушайте в гори, бо нема Господа між вами; а то побють вас вороги ваші;

⁴³ Бо там Амелекїї та Канаанїї перед вами, і поляжете від меча їх. Ви одвернулись від Господа; тому не буде Господь з вами.

⁴⁴ Та з'осьмілились вони піднятись на гірські верховини; тільки скриня завіту Господнього і Мойсей не рушили із табору. І зійшли з гори Амелекїї та Канаанїї, що жили на тих горах, та й побили їх, і загнали аж до Горми.

15

¹ І рече Господь Мойсейові:

² Промов до синів Ізраїля і скажи їм: Як прийдете у землю оселі вашої, що дам вам,

³ І приносити мете огню жертву Господеві, жертву всепалення чи то жертву заколення, щоб

сповнити обітницю, чи добровільні дари у празники ваші, щоб закурити Господеві любі пахощі з буйної чи з дрібної скотини:

⁴ Так мусить той, хто приносить Господеві приношення своє, як хлібну жертву принести: десятину ефи муки пшеничної, змішаної з четвертиною гіна олії,

⁵ А як ливну жертву принесеш до жертви всепалення чи то заколення, на кожную вівцю одного гіна вина.

⁶ Або при барані принесеш три десятих ефи муки пшеничної, змішаної з третиною гіна олії;

⁷ А як ливну жертву подаси третину гіна вина; любі пахощі Господеві.

⁸ А як принесеш бичка на жертву всепалення, чи на жертву заколення, щоб сповнити обітницю, чи на жертву миру Господеві,

⁹ Так нехай приносять до бичка як хлібну жертву: три десятих ефи муки пшеничної, змішаної з половиною гіна олії;

¹⁰ А як жертву ливну принесеш половину гіна вина: пахощі любі Господеві.

¹¹ Так будуть робити при кожному приношенню вола чи барана чи із овець, чи з кіз;

¹² Дивлючись по лічбі, скільки жертвуєте, робити мете так, при кожному приношенню по лічбі їх.

¹³ Всякий землянин мусить чинити се приносячи огню жертву любих пахощів Господеві.

¹⁴ А коли пробуває в вас чужоземець, чи хто б то ні був між вами, в родах ваших, і приносить огню жертву любих пахощів Господеві, то нехай і він так робить, як ви робите.

¹⁵ Що до громади, то установа одна про вас і про приходня, що між вами пробуває; установа віковичня

в роди ваші: як ви, так і приходень буде перед Господом.

16 Закон один і одно право буде для вас і для приходня, що пробуває між вами.

17 І рече Господь до Мойсея:

18 Промов до синів Ізрайлевих, і скажи їм: Як прийдете в землю, що в неї сам я приведу вас,

19 Так починаючи їсти хліб з тієї землі, мусите принести жертву Господеві:

20 Як первоплід з тіста вашого принесете колача на жертву возношення; як жертву з току принесете його.

21 Від первого тіста вашого мусите давати Господеві жертву возношення в роди ваші.

22 А коли незнавши согрішите, і не сповните всі заповіді сї, що промовив Господь до Мойсея,

23 І не сповните все те, що вам повелїв Господь через Мойсея, з того часу, як дав Господь заповіді, і потім у родах ваших,

24 То вчините ось що: Коли за очима в громади, через помилку станеться, тоді мусить уся громада привести бичка на всепаленне про любі Господеві пахощі, з дарами його хлібними і ливними, по установі, і одного козла на жертву за гріх.

25 І відпокутує сьвященник за всю громаду синів Ізрайлевих, і проститься їм; бо через помилку стався гріх сей, а вони подали свій принос, огнюну жертву Господеві, і принесли перед Господом свою жертву за гріх, за помилку свою.

26 І проститься всій громаді синів Ізрайлевих, і приходневі, що пробуває між ними; бо весь люд провинив помилкою.

27 А коли одна яка душа согрішить помилкою, так мусить вона принести козу перволітку на жертву за гріх.

28 І відпокутує сьвященник за душу, що помилкою

провинила, согрішивши ненарочно перед Господом, і буде вона спокутована і проститься їй.

29 Для землянина між синами Ізрайлевими і для приходня, що пробуває між ними, закон один мусить бути в вас про того, хто помилився.

30 Но та душа, що піднявши руку кому що заподіє, чи він землянин, чи з приходнів, наругався він з Господа; і викоренити мусять сю душу із серед люду,

31 Бо зневажив він слово Господне і зломив заповідь його; викорениться душа тая; гріх її на їй.

32 І як були сини Ізрайлеві в пустині, так знайшли чоловіка, що збирав дрова в субітній день.

33 І взяли його ті, що знайшли, як він збирав дрова, та й привели до Мойсея і до Арона і до всієї громади.

34 Та й віддали його під сторожу; бо не знати було, що з ним чинити.

35 І сказав Мойсей: Вмерти мусить чоловік сей; нехай закидає його каміннем вся громада за табором.

36 І вивела його вся громада за табір, та й закидала каміннем, і погиб він, як повелів Господь Мойсейові.

37 І рече Господь до Мойсея:

38 Промов до синів Ізрайлевих і скажи їм, щоб робили собі кутаси на кінцях верхньої одежі своєї в родах їх, і щоб причіпили до кутасів одежі шнурок з блавату.

39 І будуть вам кутаси на те, щоб ви, бачивши їх, згадували про всі заповіді Господні, і сповняли їх, і щоб ви не подавались за серцем і очима вашими, що поривають вас до блудування;

40 Щоб ви памятали і сповняли всі заповіді мої й були сьвятими в Бога вашого. Я Господь, Бог ваш, що живів вас із Египецької землі, щоб вам бути Богом. Я Господь, Бог ваш.

16

¹ Уперся Кораг, син Їзгара, сина Кегаа, сина Левієвого, а з ним Датан та Абірам Елїабенки та Он Пелетієнко, сини Рубенів,

² Та й встали вони проти Мойсея, і з ними двісті п'ятьдесять чоловіка із синів Ізраїля, князі громадські, покликані до ради громадської люде з намениті.

³ І зібрались вони проти Мойсея та Арона, і промовили до них: Годї вам! Бо ж уся громада сьвята і Господь серед неї. Чого ж ви пнетесь високо над громадою Господньою?

⁴ Почувши те Мойсей упав на лице своє.

⁵ І промовив він до Корага й усієї роти його, і каже: Завтра сповістить Господь, хто його і хто сьвятий, щоб допустити його до себе; кого він вибрав, того допустить до себе.

⁶ Так учинїть: Нехай возьме з собою кадильниці Кораг і вся громада його,

⁷ І завтра положїть у їх жару, і положїть на йому кадило перед Господом; і нехай буде так: той чоловік, що вибере його Господь, нехай буде сьвятим. Буде з вас, Левієві сини!

⁸ І промовив Мойсей до Корага: Слухайте ж, сини Левієві!

⁹ Хиба мало вам, що Бог Ізраїлів вилучив вас із громади Ізраїля, щоб вам можна приблизитись до його, щоб вам можна послугувати в храмині Господній та стояти перед громадою послугуючи їй,

¹⁰ Що удостоїв тебе і всіх братів твоїх, синів Левієвих з тобою, приблизитись до його? А вам ще й сьвященства захотїлось!

¹¹ Тим і повстали ви, ти і вся рота твоя проти Господа; бо що таке Арон, що ви нарікаєте на його?

¹² І післав Мойсей, щоб покликати Датана та

Абірама Еліабенків, та вони сказали: Не підемо на гору!

13 Хиба мало того, що ти вивів нас із землі текущої молоком та медом, щоб поморити нас в степу; ти хочеш іще й царювати над нами?

14 І ні в землю, текущу молоком та медом не привів еси нас, ні дав нам у наслідде поля й виноградники! Хочеш людям сим очі виколити? Не підемо!

15 І розлютився вельми Мойсей, і сказав до Господа: Не повертайсь до приносів їх! Ні одного осла не взяв я від них і не заподіяв зла ні одному з них.

16 І сказав Мойсей до Корага: Ти і вся твоя громада, станьте ви завтра перед Господом, ти сам і вони і Арон.

17 І нехай кожен візьме кадильницю свою і накладе у її кадила, і нехай принесе кожен свою кадильницю перед Господом, двісті і пятьдесят кадильниць; і ти і Арон, кожен кадильницю свою.

18 І взяли вони кожен кадильницю свою, і понакладали в них жару, і понасипували в них кадила; та й приступили до входу в соборний намет, і Мойсей та Арон.

19 І скликав Кораг проти них усю громаду до входу в соборний намет.

20 І показаласть слава Господня перед всією громадою. І промовив Господь до Мойсея та Арона слова:

21 Вилучтесь із між громади сієї, і погублю їх в одну мить ока.

22 І впали вони ниць на лица свої і сказали: Боже, ти Боже духів усякого тіла! Один чоловік согрішив, а гнів би твій мав бути на всю громаду?

23 І рече Господь Мойсейові:

24 Промов до громади і скажи: Відступіть геть навкруги від наметів Корага, Датана й Абірама.

25 І встав Мойсей, і пійшов до Датана й Абірама, і пійшли за ним старші мужі Ізраїля.

26 І промовив він до громади кажучи: Відступіте ж від наметів сих безбожних людей, і не торкайте нічого їх, щоб не погинути вам у всіх гріхах їх.

27 І відступили вони геть навкруги від храмини Корага, Датана та Абірама. А Датан та Абірам, вийшовши стояли коло входу в намети свої з жінками своїми й дітьми своїми і з немовлятами своїми.

28 І сказав Мойсей: По тому зрозумієте ви, що Господь післав мене сотворити всі діла сї, та що не по своїй волі вчинив я се:

29 Коли вони помруть, як всі люде вмирають, і постигне їх така кара як всіх людей, то не послав мене Господь;

30 Коли ж нечуване диво сотворить Господь, і роззявить земля уста свої та й проковтне їх і все, що їх, і пйдуть живими під землю, тоді пізнаєте, що сї люде споневірали Господом.

31 І сталося, що як він скінъчив промовляти сї слова,

32 Розступилась земля під ними, і роззявила земля уста свої та й проглинула їх самих і домівки їх і всіх людей, що були в Корага, і все майно.

33 І провалились вони, і все що було їх, живими під землю, і покрила їх земля, і погинули вони спроміж громади.

34 І ввесь Ізраїль, що був навкруги них, кинувсь навтеки, на зойк їх: казали бо вони: Коли б і нас не проглинула земля!

35 І вийшов огонь від Господа, і пожер двісті чоловіка, що поприносили кадила.

36 І рече Господь Мойсейові:

37 Скажи Елеазарові Ароненкові, сьвященникові, щоб повигрібав кадильниці із пожарища; і нехай порозкидає жар, вони бо посьвячені.

38 Із кадильних тих чоловіків, що согрішили, нехай пороблють із них тонкі бляхи, щоб ними покрити жертівника; бо принесли вони їх перед Господа, і тому стали вони посвяченими; і будуть вони знаменем синам Ізрайлевим.

39 І взяв Елеазар, сьвященник, кадильниці мідяні, що принесли погорівші, і пороспліскувано їх, щоб покрити жертівника,

40 На спомин синам Ізрайлевим, щоб ніхто чужий, хто не з насіння Аронового, не приступав, кадити перед Господом, щоб із ним не сталось, як з Корагом і з його громадою, як сказав йому Господь через Мойсея.

41 Другого ж дня, стала нарікати вся громада Ізрайлева на Мойсея й Арона, мовляючи: Ви погубили люд Господень!

42 І сталось, як зібралась була громада проти Мойсея і Арона, так обернулись вони до соборного намету, і се вкрила його хмара і явилась слава Господня.

43 І приступили Мойсей та Арон перед соборний намет.

44 І промовив Господь до Мойсея кажучи:

45 Підіймітесь із серед громади сієї, так погублю їх в одну мить! І впали вони ниць на лиця свої.

46 І каже Мойсей до Арона: Возьми кадильницю твою, та наклади в її жару із жертівника, і насип кадила, і йди скоріш у громаду, та спокутуй їх; бо спалахнув гнів, від лиця Господнього й пійшов помір.

47 І взяв Арон кадильницю, як казав Мойсей, та й метнувсь між громаду, аж се почалась морова кара між людьми. І насипав він кадила та й почав відправляти покуту за людей.

48 І став він між мертвими і живими, і зупинилась морова кара.

49 А було тих, що від морової пошесті погибли, чотирнайцять тисяч і сімсот, окрім тих, що померли задля Корага.

50 І вернувсь Арон до Мойсея, до входу в соборний намет, і зупинилась морова пошесть.

17

1 І рече Господь до Мойсея:

2 Промов до синів Ізрайлевих, і візьми від них по прутів за кожний дім батьківський, від усіх князів по домах батьківських їх, дванайцять прутів; імя кожного напиши на прутів його.

3 Імя ж Арона напишеш на прутів Левія; один бо прут буде про кожду голову батьківських домів їх.

4 І покладеш їх у соборному наметі перед свідченням, де я бачусь із тобою.

5 І процьвіте прут чоловіка того, котрого я виберу; і так втихомирю передо мною мирканне синів Ізраїля, що нарікають на вас.

6 І промовив Мойсей до синів Ізрайлевих, і подали йому всі їх князі по прутів за князя, по батьківських домах їх, дванайцять прутів; а прут Аронів був між їх прутами.

7 І положив Мойсей пруту перед Господом, в наметі свідчення.

8 І сталось другого дня, як увійшов Мойсей у намет свідчення, і се, процьвів прут Аронів, з дому Левієвого: пустив він пупляшки, і зацьвів квітками, і зродив спілі микдали.

9 І виніс Мойсей усі пруту від лица Господнього до всіх синів Ізрайлевих, і побачили вони, і взяли кожен прута свого.

10 І рече Господь до Мойсея: Принеси назад прута Аронового перед свідченням, щоб заховати його як знамя проти синів бунтовливих: і зробиш передо

мною кінець наріканню їх, та щоб не повмирили вони.

¹¹ І сповнив Мойсей усе; як заповідав йому Господь, так він вчинив.

¹² І промовили синове Ізрайлеві до Мойсея, кажучи: Дивись, ми пропадаємо, ми гинемо, всі ми згинемо!

¹³ Хто тільки приступить до храмини Господньої, вмирає; чи не всім же нам прийдеться померти?

18

¹ І промовив Господь до Арона: Ти сам і сини твої й батьківський дім твій з тобою мусите нести провину святині; і ти сам і сини твої з тобою мусите нести провину вашого св'ященства.

² Теж і браттє твоє з покоління Левієвого, з покоління батька твого нехай приближується з тобою, щоб вони були при тобі і вслуговували тобі; ти ж і сини твої з тобою, ви служити мете перед наметом свідчення.

³ Нехай вони роблять службу коло тебе і коло всього намету; тільки до посуду святині і до жертівника нехай не приступають, щоб не померти їм, так їм як і вам.

⁴ І будуть вони при тобі і доглядати муть соборного намету при всіх службах в наметі, чужий же не сьміє приближатись до вас.

⁵ І будете пильнувати догляду святині і догляду жертівника, щоб не було вже гніва на синів Ізраїля.

⁶ Се я сам взяв братів ваших Левітів зміж синів Ізрайлевих; вам подаровано їх про Господа, на послугу при соборному наметі.

⁷ Ти ж і сини твої з тобою будете пильнувати св'ященства вашого у всьому, що належить до жертівника і в середині за завісою, і так робити мете

службу; вам передаю як дар службу сьвященства. Хто ж чужий приближиться, буде переданий смерті.

8 І рече Господь Аронові: Се передав я тобі догляд моїх жертв підношення. Від усього, що присьвячують сини Ізрайлеві, оддав я тобі і синам твоїм, задля сьвященства вашого, вічну твою частку.

9 Ось що буде твоє від сьвятих посьвятів, що не прийдуть на вогонь: всі дари їх, як всі жертви хлібні, всі жертви за гріх, і всі жертви за провину, що вони приносять їх мені, як великі сьвятощі тобі вони і синам твоїм.

10 У сьвятому місці їсти меш їх, весь музкий пол їсти ме їх; сьвятим се мусить бути тобі.

11 І се буде твоє: возношення дарів їх і всі жертви гойдані синів Ізрайлевих; тобі і синам твоїм і дочкам твоїм з того віддав я як вічну пайку; всякий чистий в дому твою може їх їсти.

12 Все найлучче з олії і все найлучче з винограду і зерна, їх первоплоди, що приносять їх Господеві, тобі оддав я їх.

13 Первоплоди з усього, що родить земля їх, що вони подають їх Господеві, твої будуть; всякий чистий з дому твого може їх їсти.

14 Усе посьвячене в Ізраїлі твоє буде.

15 Все перворідне від усякого тіла, що приносять Господеві, людина чи із скотини, буде твоє; тільки первородне дитя мусить бути викуплене, і первак із скотини нечистої мусить бути викуплений.

16 І ті, що треба їх викупити, від одного місяця будуть викупляти їх по твою цінуванню по пять секлів срібла, по секлеві сьвятині, двайцять гер в йому.

17 Первородного ж бика, або первородного барана чи первородного козла не давати меш викупувати;

присвячені вони. Кровю їх будеш кропити на жертівника і жир їх пускати димом в огняній жертві, про любі пахощі Господеві.

18 І м'ясиво їх буде твоїм; як грудина жертви гойданої і як права лопатка, твоє буде воно.

19 Всі жертви посв'ятів, що підносять їх сини Ізраїля Господеві, оддав я тобі і синам твоїм і дочкам твоїм з тобою, як віковічну частку; се завіт вічний про тебе й про насінне твоє з тобою.

20 І рече Господь Аронові: У землі їх не мати меш жадного насліддя, і частки в тебе не буде між ними. Сам я частка твоя і наслідде твоє серед синів Ізрайлевих.

21 І се дав я синам Левієвим замість насліддя всі десятини Ізраїля за службу, що вони служать при соборному наметі.

22 І більш не приступати муть синове Ізрайлеві до соборного намету, щоб не взяти на душу гріха і не померти.

23 Нехай Левіти служать службу при соборному наметі, і самі несуть гріх їх. Установа віковічня в роди ваші. А серед синів Ізрайлевих не мати муть жадного насліддя;

24 Бо десятину синів Ізрайлевих, що в жертву приносять Господеві, дав я Левітам як наслідде; тим то сказав я їм, що між синами Ізрайлевими не буде в них насліддя.

25 І промовив Господь до Мойсея, кажучи:

26 А до Левітів скажеш так: Коли берете ви від синів Ізрайлевих десятину, що дав я вам як наслідде ваше, так мусите принести жертву возношення Господеві, десятину від десятини.

27 І полічиться вам жертва возношення вашого, як зерно з току і як достаток виноградного точила.

28 От же й ви мусите приносити жертву Господеві

від усіх десятих ваших, що берете їх від синів Ізраїля і давати мете від всього Аронові сьвященникові жертву возношення про Господа.

²⁹ Від усього, що принесуть вам, будете давати всяку жертву возношення Господеві, посьвятити його з усього, що є найлучче.

³⁰ І казати меш їм: Коли принесете що найлучче з того, так полїчиться Левітам як дохід з току і як дохід з винограднього точила.

³¹ І можна вам їсти його в усякому місці, вам самим і домам вашим; бо се вам плата за вашу службу в соборному наметі.

³² І не буде вам за те гріха, коли що найлучче з того принесете, і не зневажите посьвятів синів Ізраїля і не помрете.

19

¹ І рече Господь Мойсейові та Аронові: Се установа закону, що заповідав Господь словами:

² Скажи синам Ізрайлевим, щоб привели до тебе ялівку руду, без скази, таку що нема хиби на ній, що не було ярмо на ній;

³ І віддасьте її Елеазарові сьвященникові, і виведе він її геть перед табор, і заколють її перед ним.

⁴ І візьме Елеазар сьвященник крові її пальцем своїм, і покропить кровю на передній бік соборного намету сім раз.

⁵ І спалють ялівку перед очима його: шкіру її і м'ясо її і кров її з гнойом її треба спалити.

⁶ І візьме сьвященник дерева кедрового та іссопу й кармазину та й кине в середину поломя, як палити муть ялівку.

⁷ І випере сьвященник одїж свою і викупає тіло своє в воді, а потім можна йому ввійти до табору; тільки ж нечистий буде сьвященник до вечора.

8 І хто палив її, мусить випрати одіж свою в воді, і викупати тіло своє в воді, і буде й він нечистим до вечора.

9 І збере попіл із ялівки який чистий чоловік, і висипить його за табором на місці чистому; і буде він для громади синів Ізраїля схований про воду очищення, що буде на очищення від гріха.

10 І випрати мусить, хто збірив попіл з ялівки, одіж свою, і буде до вечора нечистим. І буде синам Ізраїля і приходню, що пробуває між ними, віковичною встановою.

11 Хто доторкнеться мерця, трупа якої людини, нечистий буде сім день.

12 Мусить очиститись водою сією на третій день, і стане на семий день чистим; а як не очиститься на третій день, так не буде на семий день чистим.

13 Всякий, хто доторкнеться мерця, трупа якої людини, що вмерла, і не очиститься, той опоганив храмину Господню; викоренитись мусить ся душа з Ізраїля. Водою очищення він не покроплений, тому він нечистий; нечистота його ще на йому.

14 Се закон про людину, що вмерла в наметі: кожний хто входив в намет, і кожний хто був у наметі, нечистим буде сім день.

15 І всяка одкрита посудина, на якій нема привязаної покришки, нечистою буде.

16 І всякій хто в чистому полі торкнеться до вбитого мечем, чи до мерця, чи до костей чоловічих, чи до домовини, буде сім день нечистим.

17 І возьмуть, про нечистого, попелу із жертви спаленої на очищення, і наллють на його води текучої в посудину.

18 І візьме чистий чоловік гіссопу та й умочить у воду, та й покропить на намет і на всю посудину і на

всіх людей, що там будуть, і на того, що торкнувся до костей, чи до вбитого, чи до мерця, чи до домовини.

19 І кропити ме чистий на нечистого на третій день і на семей день; і очистить його на семей день; і випере він одіж свою і викупає тіло своє в воді, і стане він чистим увечорі.

20 Коли ж людина ака стане нечиста і не очиститься, душу таку треба викоренити спроміж громади; бо съвятиню Господню вона опоганила: водою очищення не покроплено її, нечиста вона.

21 І буде се в вас установою вічною. І хто кропить очищаючою водою, мусить випрати одіж свою, і хто приторкнеться до очищаючої води, нечистим буде до вечора.

22 І все, до чого приторкнеться нечистий, стане нечистим, і хто приторкнувся його, нечистим буде до вечора.

20

1 І прийшли сини Ізрайлеві цілою громадою в степ Зин, первого місяця; і остановився народ в Кадесі; і вмерла там Миряма, і поховано її там.

2 І не стало води для громади, і зібрались вони проти Мойсея і Арона.

3 І сварились люде з Мойсейом і з Ароном, мовляючи: Лучче було б нам померти тоді, як померло братте наше перед Господом!

4 Та на що привели ви громаду Господню в цей степ, щоб і нам тут погинути і скотині нашій?

5 І нащо вивели ви нас із Египту, щоб завести нас у се ледаче врочище? Нема ту ні землі на сїйбу, ні смоківниць, ні винограду, ні гранат, і навіть води ніде напитись.

6 І пішов Мойсей з Ароном від громади до входу в соборний намет, і впали ниць на лица свої; і явилась їм слава Господня.

7 І промовив Господь до Мойсея: кажучи:

8 Возьми жезло та збери громаду, ти й твій брат Арон, і покличте до скелі перед очима їх; і дасть вона вам воду свою, і виведеш їм воду із скелі, і напоїш громаду й скотину їх.

9 І взяв Мойсей жезло од лица Господнього, як він повелів йому.

10 І зібрали Мойсей та Арон громаду перед скелею; і рече їм: Слухайте ж, ворохобники, чи добудемо з цієї скелі воду про вас?

11 І підняв Мойсей руку та й вдарив скелю жезлом своїм двічі; і потекло багацько води, і напилась громада й скотина їх.

12 І рече Господь Мойсейові й Аронові: За те, що не няли ви мені віри, щоб освятити мене в очу синів Ізраїля, за те не приведете ви громади цієї в землю, що я наділив їм.

13 Се води Мериви, де сварились Ізрайлеві сини з Господом, і він явив їм сьвятість свою.

14 І післав Мойсей послы з Кадесу до царя Едомського: Так каже твій брат Ізраїль: Ти знаєш усі ті пригоди, що стались нам:

15 Як батьки наші спустились в Египет і ми жили в Египті довгий час, і що Египтяне заподіяли нам і батькам нашим.

16 Тоді позвали ми до Господа, і він почув наш голос, і післав ангела та й вивів нас із Египту; і се ми в Кадесі місті, що на краю займища твого.

17 Дозволь же нам пройти через твою землю! Не будемо йти полями й виноградниками, і не будемо пити води з колодязів; по царській дорозі перейдемо, не будемо звертати ні на право, ні на ліво, докіль не

перейдемо займища твого.

¹⁸ Та відказав йому Едом: Не переходити меш в мене; ато з мечем вийду проти тебе.

¹⁹ І казали йому синове Ізрайлеві: Битим шляхом ми хочемо йти; а коли воду твою пити му я, чи скотина моя, так заплачу тобі за неї; тільки ногами моїми хочу перейти, більш нічого.

²⁰ І каже: не можна щоб проходити! І вийшов Едом проти його з великим народом і з потужною рукою.

²¹ І так не дав Едом Ізраїлеві перейти через займища свої, і звернув Ізраїль на бік від його.

²² І рушили в дорогу від Кадесу, і прийшли сини Ізрайлеві, цілою громадою, до Ор гори.

²³ І рече Господь Мойсейові та Аронові під Ор-горою, на границях землі Едомової:

²⁴ Мусить прилучитись Арон до народу свого; бо не має він увійти в землю, що я віддав синам Ізрайлевим за те, що ви противились повелінню мому при водах Мериви.

²⁵ Возьми Арона та Елеазара, сина його, та й приведи їх на Ор-гору;

²⁶ І зніми з Арона одіж його та вдягни в неї Елеазара, сина його, і прилучиться Арон і вмер там.

²⁷ І вчинив Мойсей, як заповідав Господь. І зійшли вони на гору перед очима в усієї громади.

²⁸ І зняв Мойсей з Арона одіж його, та й одягнув у неї Елеазара, сина його. І вмер Арон на верховині Ор-гори. І спустивсь із гори Мойсей та Елеазар. І побачила вся громада, що вмер Арон, і плакав увесь люд Ізраїльський тридцять день.

21

¹ І прочув Канааній, царь Арадський, котрого осада була на полудні, що йде Ізраїль шляхом до Атарима, і

став битись з Ізраїльом і позаймав деяких із між їх у полонь.

² І зробив обітницю Ізраїль перед Господом кажучи: Коли справді віддаси люд сей в руки мої, так понищу городи їх до нащаду.

³ І почув Господь голос Ізраїля, і віддав Канааніїв в руки його; і він знищив їх і городи їх. І назвали врочище те Горма*.

⁴ І рушили дальше від Ор-гори шляхом до Червоного моря, щоб обминути Едом землю. І впав дух у людей в дорозі.

⁵ І почали люде говорити проти Бога і проти Мойсея: Нащо вивели ви нас, щоб нам повмирати в степу? Бо нема хліба і нема води, і опротивіла нам вже тая нікчемна пожива.

⁶ І наслав Господь на люд гадюки сарафи, і кусали вони людей; і много люду вимерло в Ізраїлі.

⁷ Тоді приступили люде до Мойсея та й промовили до його: Согрішили ми, бо говорили проти Господа і проти тебе; благай Господа, щоб відняв гадюк від нас. І благов Мойсей за люд, і рече Господь Мойсейові:

⁸ Зроби собі сарафа гадюку і повісь її на тику; і станеться, що як укусить кого гадюка, і він погляне на неї, то зостанеться живим.

⁹ І зробив Мойсей гадюку мідяну, та й повісив її на тику; і сталося, що як укусила гадюка людину, і вона позирнула на мідяну гадюку, то зісталась живою.

¹⁰ І рушили сини Ізрайлеві в дорогу та й отаборились в Оботі.

¹¹ І рушили дальше від Обота і стали табором в Іе-Абаримі у степу, що розкинувся перед Моабом на схід сонця.

¹² Звідтам рушили вони та й отаборились над потоком Серед.

* 21:3 Знищенне

13 А звідтам рушили вони дальше та й отаборились по другім боці Арнона, що в степу, а виходить із займаньщини Аморіїв. Бо Арнон границя Моабова, між Моабіями і Аморіями.

14 Тим то й сказано в книзі боїв Господніх:

15 Вагеб у Суфі і потоки Арнона; і злив потоків, що сягає до головного міста Ар, і тече по границі Моаба.

16 А звідти рушили до Бейеру, се той колодязь, про котрого казав Господь Мойсейові: Збери народ, і дам їм воду.

17 Засьпівав тоді Ізраїль оцю пісню: У гору вода з колодязя! Сьпівайте про його! Колодязь той самі князі копали, дуки з народу, і сам законодавець жезлом пробивали.

18 А із степу добирались дальше до Маттана.

19 Із Маттана в Нахалієль, а з Нахалієля до Бамота;

20 А з Бамота в долину, що на полях Моаба, до верховин гори Пізга, що стремить над дикою полониною.

21 І післяв Ізраїль посли до Сигона, царя Аморійського, кажучи:

22 Позволь перейти через твою землю! Не будемо звертати на поля і на виноградники, і не будемо пити води з колодязїв; шляхом царським йти мемо, покіль перейдемо твої займища.

23 Та не дозволив Сигон Ізраїлеві перейти через займаньщину свою; і зібрав Сигон увесь люд свій, та й вийшов проти Ізраїля в степ, і прийшов у Ягаз та й почав бити на Ізраїля.

24 І побив його Ізраїль гострим мечем та й заняв його землю, від Арнона до Ябока, до синів Аммонових, Аммонове бо займище було потужне.

25 І взяв Ізраїль всі городи сі, і почав жити у всіх Аморійських городах, в Гесбоні та й у всіх

приналежних містах.

26 Бо Гесбон був город Сигона, царя Аморійського; а він бивсь із прежнім царем Моабським, і взяв усю землю його до Арнона.

27 Тим же то у піснї сьпівають: Ой рушаймо до Гесбона, цареві Сигону город пишний будувати, мурами твердити.

28 Загорілось у Гесбоні у царя Сигона, і пожер огонь високі замки над Арноном.

29 Горенько тобі, Моабе! Народе Камосів! Гинеш марно, і втікають сини твої в ростіч; утікають, забувають давню свою славу, дочки ж твої в Аморія у неволі гинуть.

30 Зруйновали ми осади Гесбон до Дибону, від Нофи огнем спалили села до Медеби.

31 І осівсь Ізраїль у землі Аморійській.

32 І післав Мойсей на провідки в город Язер, і взяли вони приналежні оселі його, і вигнав він Аморіїв, що там були.

33 І повернули вони і пійшли шляхом до Базану. І вийшов Ог, царь Базанський, проти них з усім людом своїм воювати з ними коло Едреї.

34 І рече Господь до Мойсея: Не лякайся його; бо я віддав в руки твої його й увесь люд його; і чини із ними те, що вчинив із Сигоном, царем Аморійським, що жив у Гесбоні.

35 І повбивали вони його і синів його і весь люд його, так що не зістався ні один живий із них, та й заняли землю його.

22

1 І рушили сини Ізрайлеві та й отаборились на рівнині Моабський, по другім боці Йордана навпроти Єрихону.

² І побачив Балак Зипоренко усе, що заподіяв Ізраїль Аморіям.

³ І боялись вельми Моабії того люду, бо багацько було його, і великий пострах пійшов між Моабіями перед синами Ізраїля.

⁴ І казали Моабії мужам старшим Мидіянським: Тепер обість голота ся навкруги нас усе, як обідає віл траву у полі. А Балак Зипоренко був тоді царем Моабським.

⁵ І післав він послы до Білеама Беоренка в Петор, що над рікою Ефрат, в землі синів народа його, щоб покликати його, і велів сказати йому: Ось вийшов люд із Египецької землі; і укрив він лице землі, та й осівсь проти мене.

⁶ Оце ж прийди та проклени мені сей люд: надто бо він потужен проти мене. Може удасться мені, що подужаю його і вижену його з країни: Знаю бо, кого ти благословиш, той благословен буде, а кого ти прокленеш, той проклятим буде.

⁷ І пійшли старші мужі Моабські і мужі Мидіянські, з дарунками в руках за заклананне. І прийшли вони до Білеама, і промовили йому слова Балакові.

⁸ І каже він їм: Переночуйте тут сю ніч, і дам я вам відповідь, так як Господь мені скаже. І зістались князі Моабські в Білеама.

⁹ І прийшов Бог до Білеама і каже: Що се в тебе за люде?

¹⁰ І каже Білеам Богу: Балак Зипоренко, царь Моабській послав сказати мені:

¹¹ Се люд вийшов із Египту й укрив лице землі. Оце ж прийди, проклени його мені; може буде в мене снага битись із ним і вижену їх.

¹² І каже Бог Білеамові: Не треба тобі йти з ними, не треба тобі проклинати люду; бо він благословений.

13 І встав Білеам уранці і сказав князям Балаковим: Ідіте в землю вашу; бо не схотів Господь мені дозволити йти з вами.

14 І встали князі Моабські, і прийшли до Балака і кажуть: Не схотів Білеам йти з нами.

15 Тоді післав Балак ще раз князів, поважніщих, як ті, і було їх більше.

16 І прийшли вони до Білеама і промовили до його: Так мовляє Балак Зипоренко: Нехай уже ніщо не зупиняє тебе йти до мене:

17 Бо шаную великою вшаную тебе і все, що скажеш мені, вчиню; прийди ж, та заклени мені народ той!

18 І відказав Білеам, і сказав слугам Балаковим: Коли б давав мені Балак будинок свій повен срібла й золота, так все таки не зміг би я переступити слова Господа, Бога мого, щоб вчинити чи мале чи велике.

19 Тепер же зістаньтесь ту й ви на ніч, щоб довідатись мені, що скаже мені Господь.

20 І прийшов Бог в ночі до Білеама і рече йому: Коли тебе звати прийшли люде, так заберись та йди з ними; та чинити меш тільки те, що скажу тобі.

21 І встав Білеам вранці, і осідлав ослицю свою, та й рушив в дорогу із князями Моабськими.

22 І запалав гнів Божий за те, що він пійшов; і став ангел Господень на дорозі, щоб спинити його; а він їхав на ослиці своїй і двох молодиків його з ним.

23 І побачила ослиця ангела Господнього, що стояв на дорозі, і голий міч його в руці його. І звернула ослиця з дороги та й пійшла полем. І вдарив Білеам ослицю, щоб вернути її на дорогу.

24 Но ангел став у сутках між виноградниками: стіна з одного боку і стіна з другого боку.

25 І як побачила ослиця ангела, примчала вона до стіни і притиснула ногу Білеамові до стіни; і ще раз

ударив її.

²⁶ І пройшов дальш ангел Господень, та й став в узькому місці, де не було дороги звернути, ні праворуч, ні ліворуч.

²⁷ І побачила ослиця ангела Господнього, та й лягла під Білеамом; і запалав Білеам гнівом, і вдарив він ослицю палицею.

²⁸ І відчинив Господь щелепи в ослиці, і каже вона до Білеама: Що я тобі зробила, що бив еси мене оце три рази?

²⁹ І сказав Білеам до ослиці: Бо ти робила сьміх з мене; коли б у мене та був міч у руці, то вбив би я тебе тепер.

³⁰ І каже ослиця до Білеама: Чи я ж не ослиця твоя, що на їй ти їздиш з того часу, як почав жити на сьвіті та й до сього дня? Хиба ж ізвикла я чинити з тобою таке? А він каже: Ні!

³¹ Тоді розкрив Господь очі Білеамові, і побачив він ангела Господнього, що стоїть на дорозі, і голий міч у руці в його. І вклонивсь він; і склонив він лице своє до землі;

³² І промовив до його ангел Господень: Защо оце вдарив еси ослицю твою три рази? Се сам я вийшов перебивати тобі; бо погибельна стежка твоя передомною.

³³ І бачила мене ослиця та й звертала оце передомною три рази. Коли б не звертала вона передомною, так нині вбив би я тебе; а зоставив би її живою.

³⁴ І каже Білеам до ангела Господнього: Согрішив я; бо не знав, що ти стояв проти мене на стежці. Оце ж коли негаразд воно в очу в тебе, так вернись.

³⁵ І каже ангел до Білеама: Йди з людьми, но тільки мусиш те промовляти, що скажу тобі. І пійшов Білеам із князями Балаковими.

³⁶ І почув Балак, що прибув Білеам, і вийшов він на зустріч йому в Ір-Моаб, на побережжю Арнона, що на самому краю займища.

³⁷ І каже Балак до Білеама: Хиба ж не посилав я нарочно до тебе кликати тебе? Чом не прибував еси до мене? Чи то ж я справді не спромігся б ушанувати тебе?

³⁸ І каже Білеам до Балака: Се прибув я до тебе, та хиба моя воля промовляти що не будь? Слово, що кладе Бог в уста мені, те промовляти му.

³⁹ І рушили Білеам з Балаком, і прибули вони в Кірият-Єнзот.

⁴⁰ І приніс Балак жертву з буйної й дрібної скотини, та й послав Білеамові та князям, що були з ним.

⁴¹ І сталось воно вранці, що взяв Балак Білеама та й привів його на верхи Бааля, щоб він побачив із відти народ, що стояв зпереду.

23

¹ І каже Білеам до Балака: Постав мені ту сім жертівників, і наготов мені семеро бичків і семеро баранів.

² І вчинив Балак те, що сказав Білеам. І жертвували Балак і Білеам бичка й барана на кожному жертівнику.

³ І каже Білеам до Балака: Стань коло всепалення твого, а я пійду: може стріне Господь мене, і що покаже він мені, те перекажу тобі. І пійшов на безлісний верх гори.

⁴ І стрів Бог Білеама, і він каже до його: Сім жертівників поставив я, і приніс бичка й барана на кожному жертівнику.

⁵ І вложив Господь слово в уста Білеамові і промовив: Вернись до Балака і говори так:

6 І вернувся він до його; і се стояв він коло всепалення свого, сам він і всі князі Моаба.

7 І почав він річ свою і промовив: Закликав мене з Арану Балак у гостину, з гір восточніх царь Моабський у свою країну: Прийди, будеш ту Якова клясти-проклинати; прийди, будеш в Ізраїля долю відіймати.

8 Як я, царю, того зважусь клясти-проклинати, кого Бог сподобив ласки, Господь благодати?

9 Я на його з гір високих пильно позираю, із верхів очима всюди його проводжаю. Се той люд, що від народів окрім пробуває, між народами нікого рідного не має.

10 Хто Якова та злічив би пісок під ногами? Мирияди Ізраїля хто порахував би? Коли б мені так праведно, як і їм вмирати, я не знаю, чого в світі кращого й бажати.

11 І каже Балак Білеамові: Що ти вчинив ізо мною? Прокляти вороги мої взяв я тебе, і се ти навіть благословляєш їх!

12 І відповів той, кажучи: Хиба того, що вложив Господь в уста мені, не годиться мені виявити?

13 І каже йому Балак: Ходімо зо мною на інше місце, звідкіля мож побачити їх; та тільки тих, що поперед, бачити меш їх, а всіх не побачиш. І проклені мені їх із відтам.

14 І вивів його на поле сторожі, на верховину Пісгигори, і поставив там сім жертівників, і приніс бичка й барана на кожному жертівнику.

15 І каже він Балакові: Стань ту коло всепалення твого, а я піду там на зустріч.

16 І зустрів Господь Білеама, і вложив слово йому в уста, і рече: Вернись до Балака і так промовляти меш.

17 І прийшов він до його; і се стоїть він коло всепалення, і князі Моабські з ним.

18 І каже йому Балак: Що промовив Господь?

19 І почав він приповідь свою і промовив: Встань, Балаче, та послухай, зрозумій, Зипорів сину!

20 Бог, не чоловік той льживий, щоб туманити людину. Сказав би він, та й не вдіяв? Ні, по віки так не буде! Він сказав, та й не справдив би? Се ж не ми, химерні люде.

21 Звелів він благословити, я благословив, не сумнився, щоб Яков по Божій волі нічим в світі не журився.

22 Господь, Бог його, по віки з ним пробуває, голубить, і труба його царська голосно рокоче, трубить.

23 Вивів люд свій із Єгипту, визволив з ярма, з неволі, мов той ріг у однорога, сила його в дикім полі.

24 На Якова в нас не буде, ворожби чи то проклону: про Ізраїля всі люде скажуть: Бог його воздвигнув.

25 Мов левиця устає він, і мов лев стрибає в гору; ляже, як пожер здобичу та напивсь крові з улову.

26 І каже Балак Білеамові: Лучче вже й не проклинай їх, і не благословляй.

27 І відповів Білеам, і каже Балакові: Хиба не казав я тобі, що все, що промовив Господь, мушу сповнити.

28 І каже Балак Білеамові: Ось ходімо, візьму тебе в друге місце. Може, Богу буде вгодно, щоб ти прокляв їх із відтам.

29 І взяв Балак Білеама на верх Пеора, що стремить на рівнині пустині. І каже Білеам Балакові:

30 Вистав мені ту сім жертівників, і приготов мені ту семеро бичків і семеро баранів.

31 І вчинив Балак, що сказав йому Білеам, і жертвував він бичка й барана на кожному жертівнику.

24

¹ І побачив Білеам, що добре в очу в Господа благословити Ізраїля, і не пійшов, як перші рази, на ворожбу, а став лицем до степу.

² І зняв Білеам очі, та й побачив Ізраїля, що таборивсь по поколіннях своїх, і зійшов на його дух Божий.

³ І почав він приповідь свою і промовив: Білеам, син Беорія, до вас промовляє, той, кому, відкрились очі, рече і звіщає.

⁴ Той рече, хто чув од Бога сі слова пророчі; всемогущого він бачив, і чув серед ночі.

⁵ Ой Якове! що за гарні намети у тебе! Ізраїлю! Що за шатра в тебе таборіві!

⁶ Мов долини розпростерлись пишно та розкішно, мов дуброви над рікою, що Господь садив їх; мов кедри понад водою високо знялися, розростаючись по всяк час надять, ваблять око.

⁷ Лити меш ти воду з відер, щоб твоє насінне виростало й процвітало на впокійних водах. Царь його ще переважить і царя Агага; царство його візьме гору над всіма царствами.

⁸ Вивів Бог його з Єгипту, силу однорожу; ворогів всіх пожере він, побе всі народи; поборовши їх потрощить кості в дикім полі; стрілами він повбиває усіх їх запеклих.

⁹ Ліг як лев він опочити, хто його розбудить? Благо, хто тобі радіє та благословляє; проклять, хто тебе не любить, клене, проклинає!

¹⁰ І запалав гнівом Балак на Білеама, і сплесне він руками, і каже Балак Білеамові: Проклясти вороги мої покликав я тебе, і се навіть благословеннем благословив еси їх оце вже три рази.

¹¹ Утікай же до своєї домівки! Хотів я шаную вшанувати тебе; та се вдержав тебе Господь од

пошановання.

12 І каже Білеам Балакові: Хиба ж я й послам твоїм, що посилав їх еси до мене, не казав:

13 Коли б давав мені Балак будинок свій повен срібла та золота, не переступив би я слова Господнього, вчинити що доброго, чи лихого по своїй волі. Що промовить Господь, те й мушу мовляти.

14 Тепер ж оце йду до мого люду. Ходімо, так виявлю тобі, що робити ме навпослі народ той з твоїм народом.

15 І почавши приповідь свою промовив він: Білеам се Беоренко рече-промовляє, той кому відкрито очі, рече і звіщає.

16 Той, хто чув од Бога слово в ночі, в сновидінні, очі ж мав тоді закриті, а все ж таки бачив.

17 Бачу його перед віччу, тільки не сьогодні, бачу його, та не зблизька, чую в мому дусі: сходить зоря із Якова, здійсмається берло з Ізраїля, та й поламле Моабіям роги. Сетовим синам потужно черепи потрощить, і виски їм неощадно всім порозбиває.

18 Буде Едом із Сеїром у гіркій неволі, а Ізраїль добру славу ділами здобуде.

19 Із Якова вийде той, хто царів з їх престолів поскидає, і пустками городи поробить.

20 Побачивши ж Амалика, почав ще одну приповідь: Первим Амалик зробився між всіма царствами, та до впадку похилився, і буде остатнім.

21 А як побачив Кеніїв, сказав приповідь: Сїв ти, Кенію, на скелі нерухомій твердо;

22 Та Ассур тебе в тяжкую одведе неволю.

23 Тоді сказав ще приповідь: Горе, горе, хто на свїті буде пробувати, як Господь такий допустить допуст на потужних!

24 Припливуть з Киттиму судна аж у тую землю, та

й Ассурове звоюють, підневолять царство.

²⁵ І встав Білеам та й пійшов і став жити в домівці своїй; Балак теж пійшов своєю дорогою.

25

¹ І жив Ізраїль у Ситтимі, і став блудувати люд із дочками Моабовими;

² І стали вони кликати люд на жертви богам своїм.

³ І їв люд і припадав ниць перед богами їх, і прихилився Ізраїль до Бааль-Пеора. І запалав Господь гнівом на Ізраїля.

⁴ І рече Господь до Мойсея: возьми всі голови людські та й повись їх Господеві проти сонця, щоб одвернувся жар гніва Господнього від Ізраїля.

⁵ І рече Мойсей суддям Ізрайлевим: Нехай кожен із вас повбиває людей своїх, що прихилились до Бааль-Пеора.

⁶ І се прийшов один ізміж синів Ізрайлевих, і привів до братті своєї Мидіянїку, перед очима Мойсея й перед очима всієї громади Ізрайлевої, як вони тоді плакали коло входу в соборний намет.

⁷ І побачив Пінегас, син Елеазара, сина Арона сьвященника, і встав ізміж громади, та взяв спіса в руку.

⁸ І пійшов він слідом за чоловіком Ізраїльським у середину шатра, та й пробив їх обох, чоловіка Ізраїльського й молодицю крізь животи їх.

⁹ І зупинено помір між синами Ізраїля, а було мерців від помору двацять і чотири тисячі.

¹⁰ І рече Господь до Мойсея:

¹¹ Пінегас, син Елеазара, сина Арона сьвященника, одвернув ярость мою від синів Ізрайлевих, ревнуючи за мене проміж ними, щоб не я вигубив синів Ізрайлевих в ревності моїй.

¹² Тим же то промов: Се я даю йому завіт мого примиря.

¹³ І буде він йому й насінню його після його завітом сьвященства віковичнього за те, що ревнував він за Бога свого, та й спокутував синів Ізрайлевих.

¹⁴ Імя ж чоловіка Ізраїльського погибшого, що проколено його з Мидіянійкою, Зимрій Салусенко, князь батьківського дому Симеоніїв;

¹⁵ На імя ж проколена молодиця Козбія, дочка Зура, голови одного батьківського дому в Мидіянїїв.

¹⁶ І рече Господь Мойсейові:

¹⁷ Ворогуйте з Мидіянїями та й побивайте їх: бо по ворожи поступили вони з вами підступом своїм, затуманюючи вас Пеором і Козбією, дочкою князя Мидіянського, що вбито її під час мору задля Пеора.

26

¹ І сталось послі мору, що рече Господь Мойсейові та Елеazarові, синові Арона сьвященника:

² Злічи мені всю громаду синів Ізрайлевих од дваццяти років і старше, по їх батьківських домах, усіх здатних до війська в Ізраїлі.

³ І розмовляли із ними Мойсей та Елеазар сьвященник на поділлю Моаба, над Йорданом, проти Єрихону, і казали вони:

⁴ Злічіть усіх од дваццяти років і старше, як заповідав Господь Мойсейові. І се синове Ізрайлеві, що вийшли з Египецької землі:

⁵ Рубен, первенець Ізраїлів. Сини Рубенові: Ганох, від його родина Ганохїїв; Паллу, від його родина Паллуїв;

⁶ Гезрон, від його родина Гезронїїв; Кармій, від його родина Кармїїв.

⁷ Се родини Рубенїїв. І було перелічених їх сорок і три тисячі сімсот і трийцять.

8 А сини Палуеві: Еліаб.

9 А сини Еліабові: Немуїль і Датан і Абирам; се ті покликані в громаду, що ворохобились проти Мойсея і Арона в роті Корага, як нарікали на Господа.

10 Но роззявила земля пельку свою та й проглинула їх з Корагом, як погигбла рота ся, що пожерло поломя їх: двісті і пятьдесят чоловіка; і стали вони знамям.

11 Сини ж Корагові не погигбли.

12 Синове Симеонові по родинах їх:

13 Немуїль, від його родина Немуйлїїв; Ямин, від його родина Яминїїв; Яхин, від його родина Яхийїїв; Зерах, від його родина Зерахїїв; Саул, від його родина Саулїїв.

14 Се родини Симеонїїв: дваццять дві тисячі і двісті.

15 Сини Гадові по родинах їх: Зефон, від його родина Зефонїїв; Гаггїй, від його родина Гаггїїв; Шунїй, від його родина Шунїїв.

16 Оснїй, від його родина Оснїїв; Ерїй, від його родина Ерїїв,

17 Арод, від його родина Ародїїв; Аремїй, від його родина Аремїїв.

18 Се родини Гадові по перелічених їх: сорок тисяч і пятьсот.

19 Сини Юдині: Гер та Онан; та померли Гер і Онан в Канаан землі.

20 І були Юдині сини по родинах їх: Шела, від його родина Шеланїїв.

21 Perez, від його родина Perezїїв; Зерах, від його родина Зерахїїв. І були сини Perezові: Гезрон, від його родина Гезронїїв; Гамуль, від його родина Гамулїїв.

22 Се родини Юди, по перелічених їх: сїмдесят шість тисяч і пятьсот.

23 Синове Иссахарові по родинах їх: Тола, від його родина Толаїв; Пува, від його родина Пуваїв:

24 Яшуб, від його родина Яшубіїв; Симрон, від його родина Симроніїв;

25 Се родини Іссахарові, по перелічених їх: шістьдесят чотири тисячі і триста.

26 Синове Зебулонові по родинах їх: Серед, від його родина Середіїв; Елон, від його родина Елоніїв; Яхлеїль, від його родина Яхлеїлів.

27 Се родини Зебулоніїв, по перелічених їх: шістьдесят тисяч і п'ятьсот.

28 Синове Йосифові, по родинах їх: Манасій і Ефраїм.

29 Синове Манасієві: Макир, від його родина Макиріїв, а Макир появив Гілеада; Гілеад, від його родина Гілеадіїв.

30 Се синове Гілеадові: Їезер, від його родина Їезріїв; Гелек, від його родина Гелекіїв.

31 Асриїль, від його родина Асриїліїв, і Сихем, від його родина Сихеміїв;

32 Шемида, від його родина Шемидіїв; Гефер, від його родина Геферіїв.

33 У Зелофада ж Геференка не було синів; а імена дочок Зелофадових: Махля і Ноя, Хогля, Милка і Тирза.

34 Се родини Манасієві, а перелічених їх було: п'ятьдесят дві тисячі і сімсот.

35 Се синове Ефраїмові по родинах їх: Шутеллах, від його родина Шутеляхіїв; Бекер, від його родина Бекеріїв; Тахана, від його родина Таханіїв.

36 А се сини Шутеляхові: Еран, від його родина Ераніїв.

37 Се родини синів Ефраїмових по перелічених їх: трийцять дві тисячі і п'ятьсот. Се сини Йосифові по родинах їх:

38 Синове Беняминові по родинах їх: Бела, від його родина Белаїв; Ашбель, від його родина Ашбеліїв;

Ахирам, від його родина Ахираміїв;

³⁹ Сефуфам, від його родина Сефуфаміїв; Гуфам, від його родина Гуфаміїв.

⁴⁰ А сини в Бели були Ард і Нааман. Від Арда родина Ардіїв; від Наамана родина Нааманіїв.

⁴¹ Се синове Беняминові по родинах їх, а перелічених їх сорок п'ять тисяч і шістьсот.

⁴² Се синове Данові по родинах їх: Шухам, від його родина Шухаміїв. Се родина Данова по родинах їх.

⁴³ Усіх родин Шухаміїв по перелічених їх: шістьдесят чотири тисячі і чотириста.

⁴⁴ Синове Ассерові по родинах їх: Їмна, від його родина Їмніїв; Їтва, від його родина Їтвіїв; Берія, від його родина Беріїв.

⁴⁵ Від синів Берії: Гебер, від його родина Гебріїв; Малкіїль, від його родина Малкіїлів.

⁴⁶ А імя дочки Асеррової було Сераха.

⁴⁷ Се родини синів Асеррових по перелічених їх: п'ятьдесят три тисячі і чотириста.

⁴⁸ Синове Нефталієві по родинах їх: Яхзеїль, від його родина Яхзеїлів; Гуній, від його родина Гуніїв;

⁴⁹ Езер, від його родина Езеріїв, Шіллем, від його родина Шіллеміїв.

⁵⁰ Се родини Нафталієві, і перелічених їх було сорок п'ять тисяч і чотириста.

⁵¹ Се перелічені сини Ізрайлеві: шістьсот одна тисяча сімсот і трийцять.

⁵² І рече Господь Мойсейові:

⁵³ Між тими поділена мусить бути земля в наслідде, по лічбі імен.

⁵⁴ У кого богацько душ, побільшиш наслідде його, а в кого мало душ, поменьшиш наслідде його; кожному, дивлючись по перелічених його, наділиш наслідде його.

55 Тільки ж по жеребу буде розділена земля; по батьківських іменах наслідувати мати її.

56 Як випаде жереб, буде уділене кожному наслідде його, чи велике чи мале воно.

57 А се перелічені Левіти по родинах їх: Від Герзона родина Герзоніїв; від Кегата родина Кегатіїв;

58 Від Мерарія родина Мераріїв. Се родини Левітів: родина Либніїв, родина Геброніїв, родина Махліїв, родина Мушліїв, родина Коргіїв. А Кегат появив Амрама.

59 А жінка Амрамова була на імя Йокебеда, дочка Левієва, що зродила Левієві в Єгипті. І породила вона Амрамові Арона й Мойсея, та Миряму, сестру їх.

60 Аронові ж родились Надаб і Абігуй, Елеазар та Ітамар.

61 І померли Надаб і Абігуй, як приносили чужий вогонь перед Господом.

62 І було їх перелічених двацять і три тисячі, ввесь музський пол від одномісячних і старше; не перелічив же їх між синами Ізрайлевими, бо не дано їм насліддя між синами Ізрайлевими.

63 Се ті, що перелічили їх Мойсей та Елеазар при Йордані, проти Єрихону.

64 Та між сими не було ні одного чоловіка з тих, що були перелічені від Мойсея та Арона съященника, як перелічували вони сини Ізраїля в Синайському степу.

65 Про них бо сказав Господь Мойсейові: Смертю помруть вони в степу, і не зістанеться з їх ні чоловіка, окрім Калеба Єфуненка та Йозея Нуненка.

27

1 І приступили дочки Зелофхада, сина Гефера, сина Гілеада, сина Макіри, сина Манассії, із родини Манассії, сина Йосифа, і се імена дочок його: Махля, Ноя та Хогля, та Милка та Тирза.

² І стали вони перед Мойсейом та Єлеазаром сьвященником і перед князями й перед усією громадою, коло входу в соборний намет, і промовили:

³ Батько наш умер у степу, хоть і не було його між ротою, що зібралась проти Господа в роті Кораговій, та за свій гріх вмер він; синів же у його не було.

⁴ Чому ж би мало пропасти імя панотця нашого з роду його за те, що нема сина в його? Дай нам власність між братами батька нашого!

⁵ І приніс Мойсей справу їх перед Господа.

⁶ І рече Господь Мойсейові:

⁷ Праведно дочки Зелофхадові говорять; треба ж тобі наділити їм наслідню державу між братами батька їх і нехай перейде на них батьківщина їх.

⁸ А синам Ізраїля казати меш: Коли вмер чоловік і нема в його сина, так мусите перевести наслідде його на дочку його.

⁹ А коли нема в його дочки, так оддасьте наслідде його братові його.

¹⁰ А коли нема в його братів, так оддасьте наслідде його батьковим братам його.

¹¹ А коли нема братів у батька його, так оддасьте наслідде родичові його, найближшому в родині його, і держати ме його він. І буде се синам Ізрайлевим правосудня установа, як заповідав Господь Мойсейові.

¹² І рече Господь Мойсейові: Ізійди на Абарім гору, і побачиш землю, що я наділив синам Ізрайлевим.

¹³ І як побачиш, так прилучишся до народу твого, як прилучивсь Арон, твій брат;

¹⁴ Бо збунтувались ви проти слова мого в Зин степу, в час сварки громадської, щоб явити сьвятость мою

перед очима їх (се єсть при водах Мериви, у Кадесї, в Зин степу).

15 І промовив Мойсей до Господа, кажучи:

16 Господе, Боже духів усякого тіла, постав над громадою чоловіка,

17 Щоб виходив і ввходив перед ними, і щоб виводив їх і вводив їх, щоб не була громада Господня, як отара, що нема в неї пастуха.

18 І рече Господь Мойсейові: Возьми собі Йозея Нуненка; чоловіка, в котрого дух, і положи на його руку твою; і постав його перед Єлеазаром сьвященником і перед усією громадою.

19 І дай йому повоління перед очима їх.

20 І уділи йому достойнства свого, щоб корилась йому вся громада синів Ізрайлевих.

21 І нехай стане він перед Єлеазаром сьвященником, а той питати ме за його про суд урім* перед Господом. По слову його вони виходити муть і по слову його ввходити муть, він сам і всі сини Ізрайлеві з ним, уся громада.

22 І вчинив Мойсей, як заповідав йому Господь, і взяв Йозея і поставив його перед Єлеазаром сьвященником і перед усією громадою; і положив руки на його і передав йому повеління, як заповідав Господь через Мойсея.

28

1 І промовив Господь до Мойсея:

2 Повели синам Ізрайлевим і скажи їм: Приноси мої, хліб мій, на огняні жертви мої, на любі пахощі мої мусите проносити мені у призначений час.

* 27:21 Сьвітло, 2 Кн. Мойсея 28, 30.

3 І скажи їм: Ось які огняні жертви маєте приносити Господеві: двоє ягнят перволітних без скази, щодня, як повсячасне всепаленне.

4 Одно ягня принесеш уранці, а друге ягня принесеш між двома вечорами;

5 А як хлібну жертву, одну десятину ефи муки пшеничної, перемішаної з четвертиною гіна олії забиваної.

6 Повсячасне всепаленне, що установлено його на Синай горі про любі пахощі, огняна жертва Господеві.

7 А як жертву ливну четвертину гіна про одно ягня. У святині мусиш приносити Господеві жертву ливну з кріпкого напитку.

8 А ягня друге принесеш між двома вечорами; хлібну і ливну жертву як вранці принесеш до того, огняну жертву любих Господеві пахощів.

9 А в день субітний двоє ягнят без скази і дві десятини муки пшеничної, перемішаної з олією, та жертву ливну до того.

10 Се всепаленне в день субітній, що суботи, опріч всепалення повсячасного і його жертви ливної.

11 А як настає ваш місяць, приносити мете на всепаленне Господеві: двоє бичків та одного барана, семеро ягнят перволітків без скази;

12 А до кожного бичка три десятини муки пшеничної, перемішаної з олією як хлібну жертву; а до одного барана дві десятини муки пшеничної, перемішаної з олією, як жертву ливну;

13 І до кожного ягнятї по десятині муки пшеничної, перемішаної з олією, як хлібну жертву. Се всепаленне, любі пахощі, огняня жертва Господеві.

14 А їх жертви ливні: пів гіна до одного бичка, і третина гіна до одного барана, а четвертина гіна до ягнятї. Се всепаленне новомісячне, по всі місяці року.

15 І козла одного на жертву за гріх приносити муть Господеві, опріч всепалення повсячасного з возливаннем його.

16 А первого місяця, на чотирнайцятий день місяця паска Господеві;

17 А на пятайцятий день того місяця сьвято; сім день опрісноки треба їсти,

18 На первий день будуть сьвяті збори у вас, і ніякого діла робочого не робити мете.

19 А будете приносити жертву огняну, всепаленне Господеві: двоє бичків, та одного барана, та семеро ягнят перволітків; без скази мусять у вас бути;

20 А як жертву хлібну до них: муки пшеничної перемішаної з олією, три десятини ефи на одного бичка і дві десятини на барана;

21 По десятині принесете на кожне з сімох ягнят.

22 І козла одного про жертву за гріх на спокутуванне за вас.

23 Опріч всепалення ранішного, повсячасної жертви огняної, приносити мете се.

24 Се будете приносити через сім день; як хліб огняної жертви, пахощі любі Господеві; опріч всепалення повсячасного будете приносити се вкупі з жертвою ливною.

25 А на семий день будуть сьвяті збори в вас: і жадної роботи не робити мете.

26 І в день первеньців, як приносите нову хлібну жертву Господеві, послі вашого сьвята однотижневого будуть сьвяті збори в вас; жадної роботи не робіть.

27 І принесете всепаленне на любі пахощі Господеві: двоє бичків, одного барана, семеро ягнят перволітків;

28 І жертву хлібну до них: муки пшеничної перемішаної з олією три десятини ефи на одного

бичка, дві десятини на одного барана,

²⁹ По десятині на кожне з сімох ягнят;

³⁰ Одного козла на спокутованне за вас.

³¹ Опріч всепалення повсячасного вкупі з хлібною і ливною жертвою будете приносити їх, без скази будуть вони в вас.

29

¹ І в місяці семому, на первий день місяця того, мусять сьвяті збори в вас бути. Ніякого діла робочого не робіть; день гучних труб буде се в вас.

² І будете приносити всепаленне на любі пахощі Господеві: одного бичка, одного барана, семеро ягнят перволітків без скази,

³ І хлібну жертву до них: муки пшеничної перемішаної з олією три десятини на бичка, дві десятини на барана,

⁴ І одну десятину на кожне із сімох ягнят;

⁵ Та одного козла на жертву за гріх, на спокутованне за вас,

⁶ Окрім всепалення місячного з хлібним даром його та окрім всепалення повсячасного з хлібним даром його, по установі, на любі пахощі, огняна жертва Господеві.

⁷ А на девятий день, того семого місяця будуть сьвяті збори в вас, і будете впокорювати душі ваші; ніякої роботи не робіть.

⁸ А принесіть всепаленне Господеві, любі пахощі: одного бичка, одного барана, семеро ягнят перволітків; без скази мусять вони бути в вас.

⁹ А як хлібний дар до них: муки пшеничної, перемішаної з олією три десятини ефі до бичка, дві десятини до барана одного,

10 По десятині до кожного ягняти з сімох ягнят;

11 Одного козла на жертву за гріх; опріч жертви на спокутування і повсячасного всепалення з хлібними і ливними дарами їх.

12 І на п'ятнадцятий день семого місяця мусять сьвяті збори в вас бути. Не будете робити ніякого діла робочого, а мусите сьвяткувати сьвято Господеві сім день.

13 І принесете першого дня всепаленне, огню жертву любих пахощів Господеві: тринадцять бичків, двох баранів, ягнят перволітків чотирнадцятеро; без скази мусять вони бути.

14 А як хлібний дар до них: муки пшеничної, перемішаної з олією три десятини ефи до кожного бичка, дві десятини до кожного з двох баранів,

15 По десятині до кожного із чотирнадцятеро ягнят;

16 І козла одного як жертву за гріх, опріч всепалення повсячасного з хлібним і ливним даром до його.

17 І на другий день: дваннадцятеро бичків, двох баранів, чотирнадцятеро ягнят перволітків без скази,

18 З дарами хлібними і ливними до бичків, до баранів і до ягнят по лічбі їх, по установі;

19 І козла одного про жертву за гріх, опріч всепалення повсячасного з хлібним і ливним даром до його.

20 І на третій день: бичків одинанадцятеро, баранів двох, ягнят перволітків без скази чотирнадцятеро,

21 З хлібним і ливним даром до бичків, до баранів і до ягнят по лічбі їх, по установі;

22 Та козла одного на жертву за гріх, опріч всепалення з його даром хлібним і ливним.

23 На четвертий день: бичків десять, баранів двох, ягнят перволітків без скази чотирнадцятеро,

24 З їх даром хлібним і ливним до бичків, до баранів і до ягнят, по лічбі їх, по установі;

25 Та козла одного на жертву за гріх, опріч всепалення повсячасного з його даром хлібним і ливним.

26 На пятій день: бичків девятеро, баранів двох, ягнят перволітків без скази чотирнайцятро,

27 З хлібними і ливними дарами їх до бичків, до баранів і до ягнят, по лічбі їх, по установі;

28 І козла одного на жертву за гріх, опріч всепалення повсячасного з його даром хлібним і ливним.

29 В шестий день: бичків восьмеро, баранів двох, ягнят перволітків без скази чотирнайцятро,

30 З їх дарами хлібними і ливними до бичків, до баранів і до ягнят, по лічбі їх, по установі;

31 І козла одного на жертву за гріх, опріч всепалення повсячасного з хлібним і ливним даром до його.

32 І на семий день: бичків семеро, баранів двох, ягнят перволітків без скази чотирнайцятро,

33 І хлібні і ливні дари до них, до бичків, до баранів і до ягнят, по лічбі їх, по установі;

34 Та козла одного на жертву за гріх, з даром до його хлібним і ливним.

35 На восьмий день сьвяточні збори мусять бути в вас. Ніякого діла не будете робити.

36 Будете ж приносити на всепаленне, огню жертву про пахощі любі Господеві: бичка одного, барана одного, ягнят перволітків без скази семеро,

37 З даром хлібним і ливним до них, до бичків, до баранів і до ягнят, по лічбі їх, по установі;

38 Та козла одного на жертву за гріх, опріч повсячасного всепалення і дарів хлібних і ливних до

його.

³⁹ Се будете приносити Господеві у сьвята ваші окрім обітниць ваших і окрім добровільних приносів ваших на всепаленне і на жертву ливну і мирну.

⁴⁰ І повелів Мойсей синам Ізрайлевим усе, як заповідав Господь Мойсейові.

30

¹ І промовив Мойсей до голов поколінь синів Ізрайлевих:

² От що заповідав Господь: Коли чоловік шлюбував обітницю Господеві, чи поклявся клятьбою, взяти обовязок на душу свою, то не можна йому ломити слова свого, а мусить чинити після того, що вийшло з уст його.

³ А коли жінка шлюбує обітницю Господеві, і возьме обовязок в домі батька свого, дівуючи,

⁴ І батько чує обітницю її, або обовязок її, що взяла його на душу свою, та й промовчить проти неї, так буде важна обітниця її, і важний обовязок її, який вона взяла на душу свою.

⁵ Коли ж заборонить їй отець її того ж дня, як почув, то всі обітниці її і всі обовязки її, які взяла на душу свою, не будуть важні; Господь простить їй, бо заборонив їй батько її.

⁶ Як же вона замужна і зробить обітницю, чи то скаже що небудь не роздумавши, і звяже душу свою,

⁷ А чоловік її почує, та й не озветься проти того в той день, як почує се, так її обітниці будуть важні, і обовязки її, що взяла їх на душу свою, будуть важні.

⁸ Коли ж чоловік її заборонить їй того ж дня, як почує се, то знївечив він обітницю її, що на їй, і нерозважне слово усть її, що ним звязала вона душу свою; і Господь простить їй.

9 Як вдова вона або розвідка, то всяка обітниця, якою звязала вона душу свою, мусить бути важною для неї.

10 Як же вона у господі чоловіка свого зробила обітницю, або клятьбою взяла обовязок на душу свою,

11 І як почув чоловік її, та й промовчав, не заборонив їй, так мусять бути важні всі обітницї її, і всякий обовязок, що взяла його вона на душу свою, буде важний.

12 Коли ж чоловік її знївечит їх того дня, як почув їх, то всі обітницї й обовязки душі її, що вийшли з уст її, не важні; чоловік її знївечив їх, і Господь простить їй.

13 Всяку обітницю і всякий обовязок клятьби для впокорювання душі може чоловік її удобрити, і може знївечити.

14 Коли ж мовчав чоловік її з дня на день, то він пристав на всі обітницї її або на всі з'обовязання її, що на нїй; він одобрив їх, бо мовчав у той день, як почув їх.

15 Коли ж він знївечить їх після того, як, почувши їх, мовчав, так нести ме він гріх її.

16 Се встанови, що повелїв Господь Мойсейові про справи між чоловіком і жінкою, між батьком і дочкою за її дівування в батьковій господі.

31

1 І промовив Господь до Мойсея кажучи:

2 Помстись на Мидіяніях за синів Ізрайлевих; тоді прилучиш ся до предків твоїх.

3 І промовив Мойсей до люду словами: Оружіть людей зміж вас на війну, щоб йти їм на Мидіянія, сповнити помсту Господню на Мидіянієві.

4 По тисячі чоловіка з одного покоління, від усіх поколінь Ізрайлевих вишлете і поставите до війська.

⁵ І вибрали зміж тисячей Ізраїля по тисячі чоловіка з кожного покоління, дванайцять тисяч оружних на війну.

⁶ І вислав їх Мойсей, по тисячі з кожного покоління, на війну, їх і Пінегаса Єлеазаренка, сьвященника, на війну; а посуди сьвятині і труби для тривоги були в його руках.

⁷ І почали вони бити Мидіяна, як заповідав Господь Мойсейові, та й повбивали весь музький пол.

⁸ І вбили вони опріч інших вбитих царів Мидіяна: Евія і опріч інших Рекема і Зура і Гура і Реба, п'ятьох царів Мидіянських; так само Білеама Бейоренка вбили мечем.

⁹ І сини Ізраїля позаймали в полонь все жіноцтво Мидіянське і дїтвору їх, і забрали здобичу, скотину їх і всі отари їх, і всі достатки їх;

¹⁰ А всі міста їх, по займаньщинах їх, і всі оселі їх пустили на пожар.

¹¹ І взяли всю здобич і все награбоване, людей і скотину,

¹² Та й привели бранців і награвлене і здобич до Мойсея і до Єлеазара сьвященника, і до громади синів Ізраїля у табір, на поділлі Моабське, що на Йордані, проти Єрихона.

¹³ І вийшли Мойсей та Єлеазар сьвященник і всі князі громадські назустріч їм перед табором.

¹⁴ І розгнівився Мойсей на воеводів та на тисячників і на сотників, що з війни вернулись;

¹⁵ І каже до них Мойсей: Про що ви zostавили живими все жіноцтво?

¹⁶ Се ж вони були по радї Білеама принадою синам Ізрайлевим, щоб вони вчинили зраду проти Господа, задля Пейора, через що й був помір у громаді Господній.

¹⁷ Оце ж повбивайте всіх дїтей музького полу, і

все жіноцтво, що пізнало мужчину, злігшись, також повбивайте.

18 Всіх же дітей жіночого полу, дівчат, що не пізнали ложа з чоловіком, позоставляйте живими для себе.

19 А ви самі пробудете поза табором сім день, кожен, хто вбив чоловіка і кожен, хто приторкнувся до вбитого, всі ви очиститесь в третій день і в семей день, ви і полоняни ваші,

20 Мусите ви очистити і всяку одіж і всяку посудину шкіряну, і всяку роботу з козиної шерсті і всяку посудину деревяну.

21 І сказав Єлеазар сьвященник до всіх людей військових, що ходили на війну: Се установа закону, що заповідав Господь Мойсейові:

22 Тільки золото й срібло, мідь, залізо, цина й олово,

23 Усе що держиться в огні, мусите проводити через огонь, щоб стало чистим; а все таки мусите його водою очищення од гріха очистити; а все, що не видержить в огні, проведете через воду.

24 І повипираете одіж свою в семей день, і станете чистими, а тоді ввійдете до табору.

25 І промовив Господь до Мойсея словами:

26 Перелічи здобичу, людей і скотину, ти і Єлеазар сьвященник і голови родин всієї громади;

27 Та й поділіть здобичу по половині між тими, що воювали, і всією громадою.

28 І возьми данину для Господа від тих, що становились у військові лави: одну душу із п'ятьсот, з людей та з буйної скотини та з ослів та з дрібної скотини;

29 Із їх половини возьмеш се та й оддаси Єлеазарові сьвященникові як жертву возношення Господеві.

30 А з половини, що дістанеться синам Ізрайлевим, возьмеш одну душу із п'ятьдесять, із людей, та з

буйної скотини, та з ослів, та з дрібної скотини, з усякої скотини; і віддаси Левітам, що доглядають храмини Господньої.

31 І вчинили Мойсей та Єлеазар сьвященник так, як заповідав Господь Мойсейові.

32 І була добич, оставшаяся від захопленого, що захопив люд військовий, така: дрібної скотини шістьсот і сімдесять і п'ять тисяч,

33 А буйної скотини сімдесять і дві тисячі,

34 А ослів шістьдесять і одна тисяча;

35 Що ж до душ людських, то було дівчат, що не знали ложа мужнього, всіх, трийцять і дві тисячі душ.

36 А друга половина, пай тих, що стояли у військових лавах, була по переліченню така: дрібної скотини триста трийцять сім тисяч і п'ятьсот.

37 А данина для Господа з дрібної скотини була: шістьсот сімдесять і п'ять штук;

38 А буйної скотини було трийцять і шість тисяч, з того данина для Господа була: сімдесять і дві штуки;

39 А ослів було трийцять тисяч і п'ятьсот, а данина для Господа з них шістьдесять і одна штука;

40 Душ же людських було шіснайцять тисяч, а з них данина для Господа трийцять і дві души.

41 І віддав Мойсей Єлеазарові, сьвященникові, данину на жертву возношення Господеві, як повелів Господь Мойсейові.

42 А з половини, що випала синам Ізрайлевим, що відділив Мойсей від другої половини, що була для людей військових,

43 Була ж половина, що випала для громади, така: триста трийцять сім тисяч і п'ятьсот штук малої скотини,

44 Та буйної скотини: трийцять і шість тисяч,

45 Та ослів: трийцять тисяч і п'ятьсот,

46 Та й душ людьких: шіснайцять тисяч душ.

47 А з половини, що випала синам Ізрайлевим, взяв Мойсей одну душу із пятьдесять, із людей та із скотини, та й віддав Левітам, що доглядали храмини Господньої; так як заповідав Господь Мойсейові.

48 І приступили до Мойсея воеводи та тисячники та сотники, та й промовили до Мойсея:

49 Слуги твої перелічили військових людей, що поручені нам, і не бракує з нас ні одного чоловіка:

50 І оце ж приносимо ми приніс Господеві, що хто знайшов із золотих річей: обручки, ланцюжки, перстені, сережки й намиста, щоб відправити за душі наші покуту перед Господом.

51 І взяли в них Мойсей та Єлеазар сьвященник золото всілякої штучної роботи.

52 І було всього золота, принесеного в жертву возношення Господеві шістьдесять тисяч сімсот і пятьдесять секлів, від тисячників і від сотників.

53 Люде ж військові грабили кожен для себе.

54 І взяли Мойсей та Єлеазар сьвященник золото у тисячників і сотників, і внесли його в соборний намет, як спомин від синів Ізраїля перед Господом.

32

1 Було ж в синів Рубена і в синів Гада буйної скотини багато, велика тьма; і бачили вони, що Язер земля і Гілеад земля як раз годяться про скотину.

2 І прийшли синове Гадові й синове Рубенові, та й промовили до Мойсея і Єлеазара сьвященника й до князів громадських так:

3 Атарот та Дибон та Язер та Нимра та Гесбон та Єлале та Себам та Небо та Бейон,

4 Земля, що побив Господь перед громадою Ізрайлевою, се земля про скотину.

⁵ І сказали вони: Коли знайшли ми ласку в очах твоїх, оддай сю землю слугам твоїм у державу, не переводь нас через Йордан.

⁶ І каже Мойсей синам Гадовим та синам Рубеновим: Так братте ваше піде на війну, а ви ту зостанетесь?

⁷ Чого ж одхиляєте ви серце синів Ізрайлевих, щоб перейти в он ту землю, що наділив їм Господь?

⁸ Так зробили батьки ваші, як я посилав їх у Кадес-Барнеа, розгледіти землю:

⁹ Вони добрались до долини Эсколя і розглянули землю; а потім відхилили вони серце синів Ізраїля, щоб вони не йшли в землю, що наділив їм Господь.

¹⁰ І запалав Господь гнівом того часу і поклявся словами:

¹¹ Люде ті, що вийшли з Египту, від двадцяти років і старше, не побачять землі, що про неї я клявся Авраамові, та Ізаакові та Яковові, бо не зовсім слухали вони мене.

¹² Окрім Калеба, сина Ефуна Кенізія та Йозея Нуненка; сї бо завсїди йшли слїдом за Господом.

¹³ І запалав Господь гнівом проти Ізраїля, і допустив, щоб він блукав по степу сорок років, аж поки не вимерло все кодро, що коїло ледарство перед очима Господа.

¹⁴ І се постали ви намість батьків ваших, одрідде грішників, щоб іще побільшити лютість гніва Господнього на Ізраїля.

¹⁵ Коли ж ви одвернетесь від його, так держати ме сей нарід ще довше у степу, і погубите ви увесь нарід сей.

¹⁶ І приступили вони до його та й промовляли: Побудуємо тут кошарі для стад наших і міста про дітвору нашу;

¹⁷ А самі чим швидче узброїмось та й рушимо

поперед синів Ізраїлевих, аж приведемо їх на займища їх; а діти наші остануться в утверджених містах задля осадників країни сієї.

18 Не вернемось до господи нашої, поки кожен із синів Ізраїлевих не дістане насліддя свого.

19 Бо не хочемо ділити з ними насліддя по другім боці Йордані, тим що досталось нам наслідде наше по сім боці Йордані, на схід соньця.

20 І каже їм Мойсей: Коли так зробите се діло, коли узброїтесь на війну перед Господом,

21 І всі між вами, що узброєні, пійдуть перед Господом за Йордань, покіль він не прожене ворогів своїх перед собою,

22 І впокорена буде земля Господеві, а ви тоді вернетесь, то будете безвинні перед Господом і перед Ізраїльом; і буде земля ся власністю вашою перед Господом.

23 А коли так не вчините, то согрішили ви проти Господа; і знайте, що гріх ваш знайде вас.

24 Будуйте собі міста про малечу вашу і кошарі про дрібну скотину вашу, та справдіте, що вийшло з уст ваших.

25 І промовили сини Гадові і сини Рубенові до Мойсея так: Слуги твої вчинять, що добродій наш повелїв нам.

26 Малеча наша, жени наші, стада наші й уся наша скотина будуть там, у городах Гілеада;

27 Твої ж слуги, усі на війну узброєні, пійдуть перед Господом на війну, як добродій мій промовив.

28 І повелїв про них Мойсей Єлезарові, сьвященникові, та Йозейові Нуненкові, та головам батькових поколінь Ізраїля;

29 І каже до них Мойсей: Коли всі узброєні сини Гадові і сини Рубенові перейдуть з вами перед

Господом через Йордань, і впокорена буде земля ся перед вами, так оддасьте їм у державу Гілеад землю;

30 Коли ж не узброєні перейдуть вони з вами, тоді нехай оселяться між вами в Канаан землі.

31 І відповіли синове Гадові та синове Рубенові кажучи: Як казав Господь слугам твоїм, так зробимо.

32 Перейдемо узброєні перед Господом у Канаан землю, а наша наслідня держава нехай по сім боці Йордані буде.

33 І наділив їм Мойсей, синам Гадовим та синам Рубеновим та половині покоління Манасії, сина Йосифового, царство Сигона, царя Аморіїв, та царство Ога, царя Базанського, землю з городами її, у всіх границях її, міста по всій країні.

34 І побудували сини Гадові: Дибон да Атарот та Ароер,

35 Та Атарот-Шофан, та Язер, та Йогбега,

36 Бет-Нимра і Бет-Гаран, утверджені міста і кошарі для дрібної скотини.

37 А сини Рубенові побудували: Гезбон та Єлале та Кирятаїм,

38 Та Небо та Бааль-Меон, перемінивши їх імена, та Сибму; і подавали нові прізвища містам, що побудували.

39 Сини ж Макіра Манассеєнка двинули на Гілеад і заняли його; і прогнали Аморіїв, що жили там.

40 І наділив Мойсей Макірові Манассеєнкові Гілеад; і він осівся там.

41 Яір же Манассієнко пійшов і заняв села їх та й назвав їх Яїровими селами.

42 А Нобах двинув і заняв Кенат і займища його та й назвав його своїм імям Нобах.

33

1 Се шляхи синів Ізрайлевих, що вийшли з Єгипецької землі з полками своїми, під приводом Мойсейовим та Ароновим.

2 А Мойсей позаписував виходи їх по шляхах їх, як заповідав Господь. І се шляхи їх по виходах їх:

3 Рушили вони з Раємзесу в першому місяці на п'ятнадцятий день першого місяця. На другий день після паски вийшли сини Ізраїля під сильною рукою, перед очима всіх Єгиптян.

4 А Єгиптяне ховали первенців своїх, що побив Господь між ними; і звершив Господь суд над богами їх.

5 І рушили сини Ізрайлеві від Раємзеса та й отаборились у Суккоті.

6 І рушили вони із Суккоту та й отаборились ув Етамі, що край степу.

7 І рушили з Етаму та й повернули на Пі-Гахирот, що проти Бааль-Зефона, та й отаборились перед Міқдолем.

8 І рушили з Пі-Гахироту та й перебріли серединою моря в степ, та й ійшли три дні ходи у степу Етам, та й отаборились коло Мари.

9 І рушили від Мари та й прийшли в Елім; а в Елімі знайшли дванайцять криниць і сімдесять пальмових дерев; і отаборились там.

10 І рушили з Еліма та й отаборились над Червоним морем.

11 І рушили з над Червоного моря та й отаборились у Син степу.

12 І рушили із Син степу та й отаборились у Дофці.

13 І рушили з Дофки, та й отаборились в Алушу.

14 І рушили з Алуша та й отаборились у Рефидимі; і не мали там люди води до пиття.

15 І рушили з Рефидиму та й отаборились у Синай степу.

16 І рушили із Синай степу та й отаборились коло Кіброт-Гаттаява.

17 І рушили від Кіброт-Гаттаява та й отаборились у Газероті.

18 І рушили з Газерота та й отаборились у Ритмі.

19 І рушили з Ритми та й отаборились у Риммон-Перезі.

20 І рушили з Риммон-Переза та й отаборились у Либні.

21 І рушили з Либни та отаборились у Риссі.

22 І рушили з Рисси та й отаборились у Кегелаті.

23 І рушили з Кегелата та й отаборились під Шефер горою.

24 І рушили від Шефер гори та й отаборились у Гараді.

25 І рушили з Гаради та й отаборились у Макелоті.

26 І рушили з Макелоти та й отаборились у Талаті.

27 І рушили з Талати та й отаборились у Тараті.

28 І руши ли з Тарати та й отаборились у Митці.

29 І рушили з Митки та й отаборились у Гашмоні.

30 І рушили з Гашмона та й отаборились у Мозероті.

31 І рушили з Мозерота та й отаборились у Бене-Яакані.

32 І рушили з Бене-Яакана та й отаборились у Гор-Гідгаді.

33 І рушили з Гор-Гідгада та й отаборились у Йотбаті.

34 І рушили з Йотбата та й отаборились ув Аброні.

35 І рушили з Аброна та й отаборились у Езйон-Гебер.

36 І рушили з Езйон-Гебера та й отаборились у Зин степу, се Кадес.

37 І рушили із Кадесу та й отаборились на Гор горі, на границі землі Едомської.

38 І зійшов Арон сьвященник на Гор гору, по слову Господньому, та й умер там у сороковому році після виходу синів Ізрайлевих із Египту, у п'ятому місяці, на первий день місяця.

39 Аронового ж віку було сто двацять і три роки, як умер він на Гор горі.

40 І почув царь Арадський, Кананій, що жив на полуденній частині в Канаан землі, перечув, що наступають синове Ізрайлеві.

41 І рушили вони від Гор гори та й отаборились у Залмоні.

42 І рушили із Залмони та й отаборились у Пупоні.

43 І рушили із Пупона та й отаборились в Оботі.

44 І рушили з Обота та й отаборились у Ійм Абаримі, на границі Моаба.

45 І рушили з Ійма та й отаборились у Дибон-Гаді.

46 І рушили з Дибон-Гаду та й отаборились в Алмон Диблатаїмі.

47 І рушили з Алмон-Диблатаїма та й отаборились під Абарим горами на проти Небо.

48 І рушили від Абарим гір та й отаборились на степах Моабських, на Йордані проти Єрихону.

49 І отаборились на Йордані, від Бет-Єзімотя до Абель-Ситтима на рівнинах Моаба.

50 І промовив Господь на рівнинах Моабських, над Йорданом проти Єрихону кажучи:

51 Промов до синів Ізраїля і скажи їм:

52 Як перейдете через Йордань в Канаан землю, так проганяйте всіх осадників тієї землі перед собою і руйнуйте всі тесані ідоли їх; і всі виливані балвани поруйнуйте, і всі жертівники високі спустоште,

53 І запануєте над землею сією та й осядетесь там, бо вам оддав я землю сю як власність.

54 І розділите землю по жеребу між родинами вашими; у кого душ більше, тому побільшите наслідде, а в кого буде менше, тому поменшіте наслідде. Де кому випаде жереб, те буде наслідде його.

55 Коли ж не повиганяєте осадників сієї землі перед собою, так останок їх буде колючками в очах у вас і терниною під боками в вас, і тіснити муть вас на землі, де живете ви.

56 І станеться, що зроблю з вами те, що я задумав з ними зробити.

34

1 І промовив Господь до Мойсея кажучи:

2 Повели синам Ізраїля і скажи їм: Як прийдете в Канаан землю, то се земля, що випала вам у наслідде: Канаан земля, у границях своїх.

3 І полудення країна буде вам від Зин степу, здовж Едома, а полудення гряниця буде вам від краю Соляного моря на схід соньця.

4 І повернеться ваша гряниця на полудне від узгіря Акробимського і перейде в Зин, а потягнеться на полудне до Кадес-Барне, дійде до Газар Адару і перейде до Азмону;

5 І повернеться гряниця ваша від Азмона до бурчака Египецького, і будуть кіньці її проти моря.

6 А західньою гряницею буде вам Велике море і побереже; се буде вам гряницею західньою.

7 А се буде вам гряницею на північ:

8 Від Великого моря проведете її до Гор гори; від Гор гори проведете її як раз до Гамата, і буде гряничній виступ до Зедаду;

9 І вийде гряниця до Сифрону, і виступ її буде коло Газар Енану. Се буде вам північня гряниця.

10 І визначите собі всхідню гряницю від Газар Енану до Шефаму.

11 І спуститься гряниця від Шефаму до Риблі на схід соньця від Аїну; і спуститься далше гряниця та й торкнеться о беріг Кінерет озера од сходу;

12 І спуститься гряниця до Йордану, і буде виступ її при морю Соляному. Така буде земля ваша у гряницях її з усіх боків.

13 І повелів Мойсей синам Ізрайлевим, кажучи: Се земля, що по жеребу достанеться вам в наслідде, що заповідав Господь дати її десятюм поколінням і половині покоління.

14 Бо вже дістали наслідде своє: покоління синів Рубенових, по батьківських домах їх, і покоління синів Гадових, по батьківських домах їх, і половина покоління Манассеєвого.

15 Два покоління і половина покоління дістали наслідде своє на сім боці Йордані, проти Єрихону, на схід соньця.

16 І промовив Господь до Мойсея, кажучи:

17 Се ймена людей, що ділити муть між вами землю насліддя: Єлезар съвященник та Йозей Нуненко.

18 І по одному князеві возьміть із кожного покоління, щоб ділити землю насліддя.

19 А се імена мужів: за покоління Юдине: Калєб Єфуненко;

20 А за покоління синів Симеонових: Самуїль Аммігуденко;

21 А за покоління Беняминове: Єлідад Кізлоненко;

22 А за покоління синів Данових князь: Букій Йоглієнко;

23 Від синів Йосифових: за покоління синів Манассієвих князь: Ганнійль Єфоденко;

24 А за покоління синів Єфраїмових князь: Кемуїль Шифтаненко;

25 А за покоління синів Зебулонових князь: Єлизафан Парнакієнко;

26 А за покоління синів Іссахарових князь: Палтиїль Ассаненко;

27 А за покоління синів Ассерових князь: Ахигуд Шеломієнко;

28 А за покоління синів Нефталієвих князь: Педагель Аммігуденко.

29 Се ті, що їм Господь заповідав розділити наслідде між синів Ізрайлевих в Канаан землі.

35

1 І промовив Господь до Мойсея в рівнинах Моаба на Йордані проти Єрихону, кажучи:

2 Повели синам Ізрайлевим, щоб із наслідньої держави своєї дали міста Левітам, на оселю їм; і пасовиска кругом міст мусите ви дати Левітам.

3 І будуть міста їм, щоб жити там, а пасовиска будуть про скотину їх і про майно їх, і про всю животину їх.

4 А пасовиска кругом міст, що дасьте їх Левітам, будуть простиратись від валів міста дві тисячі локот на всі сторони.

5 І відміряєте за містом на схід сонця дві тисячі локот, і на полудне дві тисячі локот, і на захід сонця дві тисячі локот, і на північ дві тисячі локот, а місто по середині. Такими нехай будуть пасовиска кругом міст їх.

6 А міста, що оддасьте Левітам, такі: шість міст охоронних, що їх дасьте їм, щоб можна було втікати туди, коли хто заподіяв яке убійство;

7 А крім тих дасьте їм ще сорок і два міста. Усіх міст, що оддасьте Левітам, сорок і вісім міст з пасовисками їх.

8 Що ж до міст, котрих віддасьте Левітам із держави синів Ізрайлевих, то, в котрого покоління багато буде, багато й візьмете, а в котрого мало буде, мало й возьмете; кожне покоління по тому, яке наслідде його, давати ме міста свої Левітам.

9 І рече Господь до Мойсея:

10 Промов до синів Ізрайлевих і скажи їм:

11 Як перейдете через Йордань у Канаан землю, так повибирайте собі міста: охоронними містами будуть вони вам, щоб можна було втіти туди убийцеві, що ненароком убив людину.

12 І будуть у вас міста сії прибіжещем від местника, щоб не погиб убийця перше, нім стане на суд перед громадою.

13 Із тих міст, що дасьте, буде в вас шість міст охоронних.

14 Три міста будуть по сім боці Йордані, і три міста в Канаан землі; міста охоронні будуть вони.

15 Про синів Ізрайлевих і про приходня, і про такого, що пробуває між вами, будуть шість міст сих прибіжищем, щоб можна втікти туди кожному, хто ненароком забив людину.

16 Коли ж залізним знаряддем вдарив його, так що той помер, то він душогубець; умерти мусить душогубець.

17 Або коли вдарив його каменякою, котрою орудував, а від якої погинути можна, так що той помер, то він душогубець, і мусить душогубець вмерти.

18 Або коли оруддем деревяним, котрим він орудував, таким що можна кого вбити, ударив

його, так що той помер, то він душогубець, і мусить душогубець вмерти.

19 Кровоместник сам нехай вбе душогубця; як тільки підстане його, убити мусить його.

20 І коли з ненависті штовхне його, чи кине на його знарошна, так що той помре,

21 Або ворогуючи вдарить його рукою, так що той помре, то мусить вмерти забияка; душогубець він; кровоместник убе душогубця, як тільки підстане його.

22 А коли з ненарошна, не ворогуючи, штовхне його, або кине на його знаряддем яким невмисне,

23 Або необачки пустить на його якого каменя, від котрого можна вмерти, і коли той помре, він же не ворогував і не мислив йому зла,

24 Так нехай таким судом розсудить громада між тим, що вдарив, і між кровоместником;

25 І вирятує громада виновника убійства з рук кровоместника, і верне громада його до міста охоронного, куди він втік; і зістанеться він там аж до смерти великого сьвященника, що помазано його олією святою.

26 Коли ж виновник убійства та вийде за границю охоронного свого міста,

27 І кровоместник запопаде його за границею охоронного міста його, і кровоместник вбе убийцю, то не буде на йому вини за кров.

28 Бо в охоронному місті свому він мусів пробувати до смерті великого сьвященника; а по смерті великого сьвященника може убийця вернутись в землю батьківщини своєї.

29 І буде се вам установою правосуддя в роди ваші по всіх оселях ваших.

30 Кожного, хто вбив людину: після переслуху сьвідків треба вбити душогубця; тільки один сьвідок

не може доказати, щоб вбити його.

³¹ І не приймете викупу за душу душогубця, що повинен вмерти, тільки він мусить вмерти.

³² І не приймете викупу за такого, що втік до охоронного міста, щоб можна було йому вернутись та й жити в землі перед смертю сьвященника.

³³ І не опоганюйте землі, що живеє на їй, кров бо опоганює землю; нічим не можна спокутувати землю за кров на їй пролиту, як тільки кровю того, хто пролив її.

³⁴ Тим же то не опоганюйте землі, що на їй самі живеє, та що серед неї сам я живу: я бо, Господь, живу посеред синів Ізрайлевих.

36

¹ І приступили батьки голови з покоління синів Гілеада, сина Макіри, сина Манассії, з роду синів Йосифових; і промовили вони перед Мойсейом і перед князями батьківськими синів Ізрайлевих,

² І казали вони: Господь заповідав добродієві мому пороздавати землю синам Ізраїля в наслідде по жеребу; і заповідано від Господа добродієві мому, передати наслідде Зелофхада, брата нашого, дочкам його.

³ Коли ж пійдуть вони заміж за кого небудь із синів других поколінь Ізраїля, так наслідде їх відніметься від насліддя батьківського нашого і прилучиться до насліддя того покоління, що до його вони пристануть; сим робом відніметься воно від насліддя нашого паю.

⁴ Та й як настане ювілейний рік у синів Ізрайлевих, то знов прилучиться наслідде їх до насліддя того покоління, до котрого вони пристали; сим робом відніметься наслідде їх від насліддя покоління батьків наших.

⁵ І дав Мойсей повелінне синам Ізрайлевим, по слову Господньому, таке: Правду каже покоління синів Йосифових.

⁶ Се слово, що заповідав Господь про дочок Зелофхадових словами: Нехай виходять вони заміж за того, хто їм до вподоби; но мусять вони вийти за одного з роду покоління батька свого,

⁷ Щоб не переходило наслідде синів Ізраїля від покоління до покоління; бо кожен із синів Ізраїля держатись мусить при наслідді свого батьківського покоління.

⁸ І всяка дочка, в котрої єсть наслідде з покоління синів Ізраїля, мусить бути жінкою кому небудь із роду свого батьківського покоління; щоб кожен зміж синів Ізраїля держав батьківське наслідде своє,

⁹ Та щоб не переходило наслідде від одного покоління до другого. Бо кожне покоління синів Ізрайлевих мусить держатись свого насліддя.

¹⁰ Як заповідав Господь Мойсейові, так і вчинили дочки Зелофхадові.

¹¹ І стали жінками синам дядків своїх Махля, Тирза, Хогля, Милка і Ноя, дочки Зелофхадові.

¹² Повіддавались вони за чоловіків з родин синів Манассеї, сина Йосифового. І так зосталось наслідде їх при поколіні батьківського роду їх.

¹³ Се заповіді і присуди, що заповідав Господь, через Мойсея синам Ізраїля на Моабових рівнинах над Йорданом, проти Єрихону.

Біблія в пер. П.Куліша та І.Пулюя, 1905
The Holy Bible in Ukrainian, translated by P. Kulish
and I. Pulyu in 1905

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyj

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2024-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 17 Dec 2024 from source files
dated 17 Dec 2024

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358